

EL PUNT AVUI⁺

ESPECIAL **Caritas 50**
Diocesana de Girona any portant
esperança
1964-2014

Dijous
2 d'octubre del 2014

Il·lustració: JOSEP PERPINYÀ

50 anys portant esperança

Ramon Barnera. Director de Càritas Diocesana de Girona

“Recuperem la persona en tota la seva dignitat”

Carme Vinyoles
GIRONA

Després de l'entrevista li demanem que posi al costat de la portada de l'última memòria de Càritas, la de l'exercici del 2013, perquè les seves paraules, mesurades en la forma i prou vehements i compromeses en el fons, guarden un rellevant fil de connexió amb la mirada, el somriure i les expectatives d'un futur més esperançador que expressa la jove protagonista de la publicació. Ramon Barnera, voluntari laic que el 2011 va assumir la direcció de Càritas Diocesana de Girona, no deixa d'insistir, justament, que és la persona concebuda en la seva integritat i amb tots i cada un dels valors que li són inherents, la que ha constituït i constitueix el centre de l'acció d'aquesta entitat que ara arriba als seus primers cinquanta anys. Ell, encara que nascut accidentalment a les Borges Blanques el 1944, és home de muntanya, de família garrotxina i ripollesa, que resideix a Olot des dels 14 anys, que ha treballat a la banca i de financer en una empresa, que s'ha mogut en associacions de veïns i en ambients d'animació cultural fins que el 1995 li van oferir l'oportunitat d'entrar a Càritas. Del 1995 al 2011 ha estat president de Càritas Olot/Càritas Garrotxa i del 2000 al 2006, conseller de Càritas

Diocesana de Girona. Una trajectòria intensa a la qual aporta les seves competències en organització i gestió i una sensibilitat desvetllada sobretot amb dosis de coneixement de la realitat del dia a dia.

No és el mateix participar en activitats culturals que enfrontar-se al panorama de la marginalitat i de la pobresa.

No, no ho és. Considero que m'he anat formant i he après en totes les etapes de la meua vida, però treballar en l'àmbit social m'ha obert una dimensió diferent. M'ha fet pensar i reflexionar molt sobre l'ésser humà.

En quin sentit?

No sé si som suficientment conscients que totes les persones tenen la mateixa dignitat. També les que es troben en risc d'exclusió social.

Si aquest principi fos reconegut, se suposa que ja no viurien excloses.

Per descomptat. Recordem la nostra campanya *La pobresa té noms i cognoms*, és a dir, una cara, uns anhels, un dolor, una esperança. Si sabem veure la persona per damunt la fredor i la distància de les estadístiques, no consentirem que es quedi al marge de la societat, sinó que treballarem per integrar-la, per promoure i desenvolupar les seves potencialitats per tal que pugui assolir una vida digna.

El que no podem fer a Càritas ni farem mai és amagar els pobres sota la taula

Tinc l'esperança que ens unim com a societat per avançar cap a la justícia social

Parlem molt de pobresa econòmica i social i cal fer-ho, perquè és molt punyent, però no perdem de vista que hem de recuperar les persones en la seva dignitat. És fonamental valorar-les com a iguals a nosaltres i no donar l'esquena a qui és més vulnerable. Sovint tendim a mirar des de la nostra posició cap amunt i no cap als que ho passen malament; aquests sembla que no els vulguem veure.

Podria tractar-se, en part, d'un reflex egoista del temor de ser xuclats, per osmosi, cap a la davallada? El filòsof Bauman ho apuntava a propòsit dels recels envers els immigrants.

Doncs no és una bona actitud, ni des d'un punt de vista moral ni tampoc des d'un punt de vista diguem-ne pràctic. Havíem focalitzat la pobresa, l'havíem situat en un barri, en un col·lectiu, en unes famílies desestructurades. Però ara això ha canviat molt; ara la pobresa s'ha fet més extensa, més intensa i més crònica; ara pràcticament ja no hi ha ningú que no tingui un veí, un amic, un familiar a l'atur, amb problemes per arribar a final de mes, o en perill de desnonament. Això fa més necessari que mai que activem tots els recursos de la solidaritat.

El que estem patint és una crisi?

Jo acostumo a referir-m'hi com un tsunami que ha provocat un gran canvi social, que ens ha instal·lat en una realitat totalment diferent que hem d'afrontar. Una realitat construïda d'atur, d'increment de les desigualtats, de retallades, de pèrdua de drets, d'ajudes insuficients... No podem negar que hi ha la sensació de terra devastada, que hi ha famílies senceres perdudes a qui ens costa molt refer, que el model polític, social i econòmic que marca la nostra societat no funciona, genera més pobresa i afavoreix la vulneració dels drets humans. Les persones arracades per aquest tsunami se senten desamparades, no solen tenir veu per pro-

testar. Càritas és al seu costat perquè el que no podem fer ni farem mai és amagar els pobres sota la taula.

Perquè ningú no pugui al·legar ignorància?

Això també, ja que en últim terme és l'administració qui ha d'assumir la responsabilitat que les persones tinguin cobertes les seves necessitats bàsiques. I val a dir que si s'aconsegueixen millores és per la pressió de les entitats del Tercer Sector.

Actualment el treball ja no garanteix una vida digna?

No, no sempre; estem entrant en la nova pobresa de gent amb feina, i això s'ha de començar a denunciar. L'explotació és indigna, degradant per a l'ésser humà. El papa Francesc ha dit que l'economia ha d'estar al servei de la persona i no la persona al servei del diner i de la cobdícia dels més poderosos. Hem de lluitar perquè tothom tingui feina i, a més, una feina digna.

Quina és la seva esperança per a un canvi de rumb?

Que en lloc de protestar de manera fragmentària entenguem que tots plegats som societat i ens unim per avançar en el camí de la justícia social. Així tindriem més força per defensar els drets i el benestar de totes les persones.

Ramon Barnera
retratat a la seu de
Càritas Diocesana
de Girona ■ JOAN
SABATER

La societat respon

Maria Dolors Reig
PRESIDENTA DE
L'ASSOCIACIÓ D'AMICS
DE LA UNESCO DE
GIRONA

Quan l'estiu s'allunya, reivindico la celebració perenne del Dia de l'Amistat, que és el 30 de juliol. L'amistat entesa com a font de coneixement de l'altre, també com a eina per eliminar prejudicis i com a mitjà per promoure el diàleg amb la finalitat d'enfortir la comprensió mútua, la solidaritat i la reconciliació.

Joan Roca
CUINER

Els cuiners tenim avui una responsabilitat social enorme. Des de la cuina, un dels sectors econòmics més dinàmics, es pot fer una gran tasca social. Mitjançant la formació es pot recol·locar molta gent al mercat de treball. També podem transmetre missatges positius i idees per menjar bé en qualsevol llar i participar, com ja fem, en accions solidàries.

Càritas Diocesana de Girona fa 50 anys refermant el compromís amb les persones més vulnerables

Una mirada perquè ningú no quedi enrere

EL PUNT AVUI
GIRONA

Enguany Càritas Diocesana de Girona compleix mig segle de vida. I ho celebra, entre moltes altres activitats que reforcen el seu dia a dia al costat de les persones més vulnerables, amb la publicació d'aquest especial de significatiu títol: "50 anys portant esperança", pensat, ideat i realitzat en col·laboració amb El Punt Avui, que se suma al reconeixement públic a una entitat que s'ha guanyat el respecte i la confiança d'una part molt important de la ciutadania.

Potser algú es preguntarà si fa falta un producte d'aquestes característiques. Vint-i-quatre planes que repassen l'evolució de cinc dècades (a càrrec de Daniel Puig, historiador i emprenedor social), que recullen les potencialitats dels programes actuals, que remarquen els principis de l'acció social de Càritas i la seva ferma aposta per promoure el desenvolupament integral de les persones, per treballar per l'accés de tothom als drets elementals, per recordar a l'administració la seva responsabilitat, per incidir en les causes que generen empobri-

ment i exclusió, per assumir una gestió transparent, eficaç i innovadora, per fer xarxa amb altres associacions i optimitzar coneixements i recursos, per treballar amb empreses sensibles a la seva responsabilitat social, i amb la UdG a través de la Càtedra de Responsabilitat Social Universitària. Unes planes que, finalment, ofereixen espai i veu a una *representació* de l'immens equip humà format per 2.171 voluntaris i voluntàries, 80 professionals, 42.943 usuaris atesos en les 52 Càritas esteses pel territori (dades extretes de la memòria del 2013) i un nombre no pas menor de simpatitzants i/o col·laboradors en diversos àmbits que també han volgut expressar la seva visió sobre el paper que té l'entitat en uns moments en què a moltes persones els manca l'imprescindible per viure dignament.

Doncs feia falta, segurament, per aportar una certa perspectiva al debat intern que Càritas promou amb motiu del seu 50è aniversari, "una bona oportunitat –segons el director Ramon Barnera– per recordar què som i què volem ser". Però també i molt especialment per aprofitar-nos, en el millor sen-

tit de la paraula, de la radiografia precisa i nítida que l'entitat ens presenta sobre l'actual panorama social. Mai no són sobers els esforços per prendre'n consciència, per obrir espais a la reflexió i a l'auto-crítica, per reclamar el compromís de tothom, dels poders polítics i econòmics i de la ciutadania en general, i posar fi a la injustícia, l'exclusió i la manca de drets que assoleix una part important de la població. Perquè realment sigui possible l'esperança d'una vida digna per a cada ésser humà i l'esperança en una societat que es pretén democràticament cohesionada.

Des dels inicis, Càritas ha mirat la realitat de cara i ha evolucionat intentant donar resposta a les necessitats del moment. Aquesta és la mirada que recull i ens transmet el pintor Josep Perpinyà en la portada que ha creat per a l'especial. Una mirada molt viva, plural i fonda, que fa d'antídoto a la indiferència i convida a la solidaritat i el compromís. Una mirada que restitueix la dignitat a totes les persones des del moment que mereixen ser i sentir-se integrades en la història col·lectiva. Una mirada que diu que ningú no ha de quedar enrere.

Tenia gana, estava nu, no tenia sostre...

Francesc Pardo
BISBE DE GIRONA

Càritas és l'Església que estima, acull, comparteix, dona resposta a les necessitats dels últims, ajuda a prendre consciència de les desigualtats i injustícies, ofereix futur i esperança. Per això és verificació de l'Evangeli que anunciem, celebrem i volem viure. Els signes o miracles que aixe-

quen a les persones, les guaireixen, les retornen la dignitat, són possibles gràcies a Càritas. El passat ens ajuda a ser conscients del present que vivim, tot valorant el que s'ha fet i descobrint el que avui ens cal fer i com fer-ho. Moltes gràcies a tots els qui heu estat i sou Càritas pel vostre

servei als pobres, als necessitats, marginats. És el senyor Jesús qui us parla: "Tenia gana, estava nu, no tenia sostre, estava caigut i ferit al camí... i em vau acollir, estimar i ajudar. Tot allò que heu fet i feu a un d'aquests germans meus, per petit que sigui, m'ho heu fet a mi."

La societat respon

Carles Puigdemont
ALCALDE DE GIRONA

Càritas és una entitat que forma part de l'ànima de la ciutat, un aliat indispensable per ajudar a construir una societat millor. Amb el seu compromís ha esdevingut un pilar de la nostra societat i un espai de seguretat per als més necessitats. Hi tenim un deute moral per la tasca impagable que realitzen diàriament. Moltes felicitats!

Artur Mas
PRESIDENT DE
LA GENERALITAT
DE CATALUNYA

Com a president de Catalunya, em plau molt felicitar Càritas Diocesana de Girona pel seu cinquantè aniversari i agrair públicament l'exemple i la tasca de totes les persones anònimes que dediqueu el vostre temps a ajudar els que més ho necessiten. El vostre compromís social és un actiu bàsic del nostre país que cal protegir i destacar.

Una imatge d'habitatges precaris enganxats als murs del castell de Montjuïc captada entre 1967 i 1968 ■ NARCÍS SANS PRAT / CRDI

Hi va haver un fort i desigual creixement econòmic i va arribar una immigració massiva fugint de la misèria

des dels anys 50, proposava el model d'acció social, amb la responsabilització dels afectats i la intervenció social global. D'acord amb aquest principi, CDGi va oferir cursos per a la promoció social i va contractar les primeres assistents socials de Girona. Però el pas de la beneficència a l'acció social no es produeix de manera lineal, sinó que conviuen, i també serà motiu de tensions a CDGi. La formació de Càritas a les parròquies n'és la base; el 1968 eren una dotzena i el 1973, quan ja 22 Càritas formaven l'activitat, la direcció demanava "una estructura més estable i més representativa". Hi destinava, salaris inclosos, el 12% de les despeses.

El total de despeses de CDGi, en aquesta fase, va ser de 29,4 milions de pessetes i s'eixugaven amb col·lectes, finestrals, sortejos, guardioles al carrer... El 54% es va destinar a l'atenció que es feia a cada parròquia en ajuts d'urgència, aliments, roba, farmàcia, metges, transeünts... Els nous locals de Càritas al carrer Francesc Ciurana, van servir també per a l'ajuda americana en aliments i s'hi va iniciar un servei diocesà de donació i elaboració de roba amb una escola de patronatge.

El 29,7% s'invertia en serveis com l'educació en el lleure, amb el Servei de Colònies i Vacances, que va arribar a més de 4.000 infants i 300 monitors; obé de llars d'infants al Bon Pastor de Figueres, a Begur i a Girona, a Torre Gironella, Montilivi i als *albergues provisionales*, a més, amb un dispensari i centre social.

Narcís Jubany va denunciar que "els gironins viuen d'esquenes als barraquistes, obrers gironins", per als quals exigeix habitatges dignes, hi destina missions neres laiques, hi semina missiònere en recorden tant la bona convivència com la "ferum de gat" i alguns mossens van fer de pont amb aquestes comunitats.

Del 1964 al 1973, Càritas viu el procés de transició de l'Església

Opció per la justícia social en temps de barraquisme

Daniel Puig
VILOBÍ D'ONYAR

A finals dels anys cinquanta el règim franquista havia arribat al col·lapse econòmic. Però la guerra freda va permetre trencar l'aïllament i l'autarquia. Per supervivència, la dictadura es va acostar al neoliberalisme. Amb els plans d'estabilització (1959) i *desarrollo* (1964) es van posar les bases del model productiu espanyol: salaris baixos, relacions laborals estancades, habitatge car... A Catalunya va arribar una immigració massiva fugint de la

misèria. El barraquisme serà en aquest període l'altra cara de la moneda del fort i desigual creixement econòmic.

A Girona ciutat, les barraques van acollir més de 5.000 persones i se'n van construir als turons dels voltants (Montjuïc, Torre Gironella, les Pedreres...) i a la vora del Ter. La riuada del 1962 i l'especulació immobiliària a Montjuïc des del 1967 van justificar que la construcció d'*albergues provisionales* s'allargués fins al 1978. A Figueres va sorgir el Bon Pastor; a Olot, Sant Roc; a Blanes, els Pins. En con-

trast, a Castelló d'Empúries s' aixecava la marina residencial més gran d'Europa.

En aquest context el Concili Vaticà II (1962-65) i el prelat Narcís Jubany (1964-73) emmarquen el procés de transició de l'Església de Girona. El 1964 Jubany va dotar d'entitat jurídica Càritas Diocesana de Girona (CDGi), ja viva els anys anteriors. Els primers directius, voluntaris, van ser liderats per Antoni Espadaler i August Moret i pels mossens Narcís Nierga i Josep M. Garcia. L'etapa acaba el 1973 (prelatura de Jaume Cam-

prodon) amb una junta gestora dirigida per Josep Oliu i mossèn Ramon Baranera, enmig de la secularització de la societat i de força sacerdots; la reducció de la participació laica; el servei a missions de gent significada al tercer món, per al qual CDGi va recaptar 8,7 milions de pessetes.

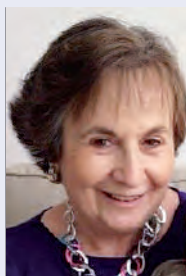
El bisbe Jubany va remarcar la missió de CDGi: promoure la justícia social, superant la beneficència; coordinar els equips parroquials de Càritas, des de la subsidiarietat, i complementar l'acció ineludible de l'Estat. Justament com Càritas Espanyola,

La societat respon

Albert Quintana
DIRECTOR DE JUSTÍCIA
I PAU DE GIRONA

Aquests anys de greu crisi, Càritas ha estat un agent important de conscienciació social de la realitat de moltes persones excloses. Hem de restituir l'autèntic sentit del mot 'caritat', que vol dir "amor sense límits". Sense límits al costat de qui pateix empobriment i sense límits en la transformació de les causes que provoquen desigualtat i deshumanització

Maravillas Rojo
COORDINADORA DEL
PROGRAMA ARACOOP
(DEPARTAMENT
EMPRESA I OCUPACIÓ)

Necessitem canvis perquè tot i que hi hagi recuperació econòmica, per ella mateixa no esborrarà els efectes de la crisi, especialment les greus desigualtats que s'han generat. L'economia social contribueix al canvi necessari construint cadena de valor a partir de cadenes de valors. Càritas ha optat per l'economia social. Bona i profitosa feina!

Del 1974 al 1985 Càritas s'inicia en el treball comunitari

Entre els moviments de base i l'atur obrer

Daniel Puig
VILOBÍ D'ONYAR

En la segona transició democràtica de l'Estat, mort el dictador, es cou el canvi i s'institucionalitza sense els desastres que vaticinava la gent d'ordre. La crisi del petroli va provocar una inflació del 22% el 1977 i el 1985 el 22,3% dels treballadors catalans estava a l'atur. Els governs democràtics es van trobar ajuntaments esquistats i greus dificultats financeres. Es van construir equipaments i es van iniciar serveis municipals bàsics amb esforç, empena i voluntarisme; però també descoordinats, amb poca planificació i falta de visió a mitjà i llarg termini. Els moviments veïnals van pressionar pels problemes comuns dels barris, però als anys vuitanta van començar a decaure: els consistoris democràtics no hi van establir una relació complementària. El pes dels serveis socials era entre el 2,4% i el 3,9% dels pressupostos municipals catalans. El 1984 i 1985 tan sols 22 ajuntaments gironins disposaven de serveis socials. Alguns nuclis barraquistes es van consolidar i es van regularitzar; d'altres es van reubicar en blocs precaris als afores de les ciutats i uns quants es van convertir en guetos. Sorgiren comunitats amb menys possibilitats de prosperar, més marginalitzades.

En aquest context mossèn Es-

Es nota la tensió per integrar-se en la comunitat, renovar-se i denunciar les causes de l'exclusió

teve Andreu és el delegat episcopal de Càritas Diocesana de Girona (1974-82), amb Joan Julià com a secretari general i administrador. Formen la comissió permanent (5 laics), en què hi havia Lluís Calderón (director de 1978 a 1985). La comissió es va acostar als equips de base, va constituir els òrgans de govern col·legiat representatius, com ara el consell diocesà i l'Assemblea Diocesana de Càritas (1979) amb trenta equips parroquials. Es nota la tensió per integrar-se en la comunitat, per renovar-se i per denunciar les causes de l'exclusió; també apareix l'atur obrer com una nova realitat en què s'havia d'intervenir.

El 1986 el recentment nomenat director Joan Paredes va ser cessat per desavinences amb subordinades. Mossèn Joaquim de Toca n'era el delegat episcopal des del 1984. El consell diocesà va presentar la dimissió i es va

Concentració en defensa del lloc de treball l'any 1979 ■ JOAN COMALAT VILA / CRDI

nomenar mossèn Carles Mundet delegat episcopal i director en funcions. Entre 1974 i 1979 les despeses de Càritas van ser de 25,8 milions de pessetes. S'estanquen les col·lectes, però els finestrals d'urgència es multipliquen per cinc. Es triplica la recaptació per al tercer món i apareixen els inicis de Mans Unides. Les despeses d'estructura i personal s'enfilen al 29% sense cap ingrés afegit que les assumeixi. El 55,6% es destinava a l'atenció parroquial, que també gestionava els aliments i els robbers. Es va acordar amb alguns comerços un cistell bàsic personalitzat de productes. Creixen els esforços en

transeïnts a 20 equips, s'inicia el servei d'Ajuda a la Velleja i un pertinaç treball de visibilització de situacions amagades amb els discapacitats perquè l'administració assumís responsabilitats.

Es va reduir al 8,8% l'aportació a llars d'infants i al servei de colònies, que es convertirà en referent en l'educació en el lleure i la formació d'educadors. Apareix l'ajut a entitats d'afectats del Secretariat General Gitano i Associació de Veïns Font de la Pólvoira. El 1976, nou equips promouien centres socials i associacions de veïns. Les assistents socials de Càritas ara somriuen recordant com eren vigilades per la

secreta "que tots reconeixien a les assemblees de veïns de nit", no fos cas que fessin política.

Es van crear grups d'alfabetització, es van flexibilitzar les normatives per aplegar grups culturals homogenis en els allotjaments, es van fer accions per a la convivència en blocs, gestions al Registre Civil, a la Seguretat social i a Sanitat, d'indocumentats nacionals, es van iniciar tasques de suport psicològic, es van engegar tallers de confecció i perruqueria, casals i colònies d'integració que disposaven de voluntariat nou i especialitzat i demostren noves formes d'intervenció com el treball comunitari.

La societat respon

Joan Giraut
PRESIDENT DE LA
DIPUTACIÓ DE GIRONA

Càritas Diocesana de Girona ha esdevingut una associació imprescindible sense la qual moltes persones no se'n sortirien. L'actual crisi, la pitjor de la història del capitalisme modern, la fa més necessària que mai. La incansable tasca dels seus voluntaris ens recorda a tots el nostre deure solidari amb el proïsme.

Dolors Bassa
SECRETÀRIA GENERAL
D'UGT A LES
COMARQUES
GIRONINES

Les organitzacions com Càritas, sense ànim de lucre i que treballen per al bé col·lectiu, són necessàries i en moments d'incerteses, de dificultats i de decisions economicistes dels governs, imprescindibles. Durant 50 anys heu donat suport a veïns, companys o coneguts i heu aconseguit inserir-los perquè puguin continuar amb la seva vida i entorn.

Del 1986 al 1993 Càritas afronta els reptes entre crisi i crisi

Suport per a la inclusió social dels treballadors estrangers

Voluntàries i dones participants en una activitat, a Salt, relacionada amb les classes d'alfabetització i inclusió social ■ ARXIU DE SÍLVIA BAGARIA

Daniel Puig
VILOBÍ D'ONYAR

Ens situem en un context en el qual el final d'una crisi (que acaba el 1985) s'enllaça amb l'inici d'una altra (1993), amb taxes d'atur semblants. Entremig, un cicle expansiu de l'economia catalana. S'hi afegeix el procés de convergència europea que va retallar les prestacions socials i dels aturats i tres devaluacions de la pesseta (fins a una quarta part del seu valor), que van encarir el cost de la vida.

La població catalana s'estanca

i envelleix; es compensa en part amb l'arribada d'immigració d'origen nou: el 1991 els estrangers del tercer món superen els del primer món. El traspàs de competències i la llei de serveis socials (1985) inicien el model de serveis socials català, la universalització dels quals redueix un xic la pobresa. L'assistencialització del sistema i el minso nivell protector van mantenir l'Estat entre els europeus amb més exclusió (una cinquena part de la població) i amb nous perfils: marginalitat social, atur cronificat, drogoaddiccions, monoparenta-

litat sense recursos, gent gran sola i pauperitzada, immigració irregular... que demanen plantejaments específics.

Mossèn Carles Mundet, delegat episcopal i director en funcions de Càritas Diocesana de Girona des del 1986, és substituït el 1988 per Eduard Berloso, director fins al 1993, i el delegat mossèn Narcís Ponsatí, rellevat el 1992 per mossèn Jaume Julià. Es crea una certa distància entre CDGi i les Càritas Parroquials, ja que no es continua el treball de base de l'etapa anterior i dels òrgans col·legiats (assemblea, con-

sell diocesà i comissió permanent) tot i que continuen constant als nous estatuts en dret civil. La gestió política va aportar reconeixement a l'entitat i va generar nous recursos: subvencions, que van intensificar les accions i van finançar l'estructura professional, però que van causar problemes de liquiditat, incertesa de continuïtat i de cobrament. CDGi va col·laborar el projecte Home amb Càritas de Catalunya contra la drogoaddicció (a més del programa Gent Gran). Per gestionar-lo es va constituir la Fundació Sense Cadenes que

va permetre processos de rehabilitació llargs (acollida, comunitat terapèutica residencial i reinserció). Es va assumir el programa de drogues del consistori barceloní i es va acostar la fase residencial de Tarragona a Barcelona.

En immigració, CDGi va crear el departament d'Estrangers: es van arribar a tramitar 2.800 expedients (1991) per a la regularització; es van crear 11 equips d'alfabetització amb 120 nous voluntaris i suport professional, que van innovar en materials didàctics i es van oferir cursos de capacitació professional finançats amb fons europeus. CDGi va coordinar diferents jornades internacionals per difondre l'*Informe Girona* amb 50 propostes per a les polítiques d'immigració consensuades amb les entitats socials: s'oferia inclusió en lloc de considerar les persones tan sols

Es va consensuar amb diferents entitats les cinquanta propostes del capdavanter 'Informe Girona' sobre immigració

mà d'obra. Càritas seria homologada per a la renda mínima d'inserció (PIRMI) als municipis de Girona i Calella, on s'hi desenvoluparien itineraris d'inserció sociolaboral amb 40 famílies.

Es van establir noves relacions amb els afectats: de l'ajuda voluntària a la contraprestació. Amb la renda econòmica es pacten accions d'alfabetització, tallers laborals, estructuració familiar per prevenir una cronificació que, tanmateix, es produirà. El curs 92/93, amb la Generalitat, CDGi va fundar l'escola d'adults de Font de la Pólvera, oferint formació reglada, des d'alfabetització fins al graduat escolar. La implicació de l'equip de mestres, la col·laboració amb l'Associació Cultural Romaní del barri i la combinació d'estudis reglats amb educació viària per accedir a la teòrica del permís de conduir, van assegurar un projecte d'èxit. A finals del curs següent hi havia 319 alumnes, però Benestar Social no va renovar el conveni, fet que va provocar un daltabaix en la plantilla de Càritas

La societat respon

Josep Maria Terricabras
CATEDRÀTIC DE FILOSOFIA I EURODIPUTAT

Càritas és l'entitat amb estudis més ben fets sobre la pobresa a casa nostra. Ho sap i mira de posar-hi remei. En una societat cruel i desigual com aquesta, Càritas és un exemple de solidaritat i de preocupació pels altres. La trajectòria d'aquests cinquanta anys constitueix una crida renovada a la nostra solidaritat diària.

Àngels Guiteras
PRESIDENTA DE LA TAULA D'ENTITATS DEL TERCER SECTOR SOCIAL DE CATALUNYA

Càritas és l'entitat social referent en la lluita contra la pobresa perquè combina un treball d'inserció social amb la capacitat de posar l'abordatge de la pobresa com a prioritat de país. Reduir la pobresa obliga a garantir els drets socials amb les inversions públiques. Una ciutadania compromesa amb l'acció social també multiplica l'acció de les entitats socials.

Es va apostar fermament per l'orientació i el suport a aturats amb greus dificultats per trobar feina ■ ARXIU DE CÀRITAS

S'inicia un repte empresarial per una economia més social, solidària i participativa pel que fa a la inserció

La visibilització dels recursos de les Càritas Parroquials ajuda a incrementar les xifres de voluntariat i usuaris atesos. Tres quartes parts dels 22.053 usuaris (2003) s'atenen a l'àrea d'acollida, que coordina els ajuts amb els serveis socials. El servei de robbers inicia la reconversió en botigues de roba usada. Els nous locals, a la pujada de la Mercè, ofereixen els espais per créixer en les fases d'acollida i reinserció de toxicòmans, també dels grups d'autoajuda familiar.

Nous programes atreuen nous perfils de voluntariat: el de suport a l'ensenyament, a l'àrea família, s'anticipa al risc de fracàs escolar de 393 infants; també a l'àrea d'atur, que innova els mètodes d'orientació d'aturats amb especials dificultats (SOL) en 12 Càritas (2003: 1.315 aturats, 647 troben feina) i la forma en construcció, ajudant de cuina, cambrera d'habitacions, auxiliar de la llar, que se certifica en qualitat de gestió. També amb les noves estratègies d'inserció, establint processos becats d'adaptació en empreses locals; abans del que ara s'anomena formació dual. El 2003 els ingressos s'han triplicat, l'àrea d'atur representa el 46% de les despeses i l'àrea d'acollida, el 21%.

Des del 1995 CDGi intervé en les causes de l'exclusió del mercat creant Ecosol, les empreses d'inserció sociolaboral que demostren que els mateixos exclosos són capaços de produir el seu sou des del treball protegit. S'inicia un repte empresarial per una economia més social i solidària, pel seu reconeixement legal i per l'accent inseridor en la relació amb el participant. Les empreses de neteja, de bicicletes, de confecció industrial van generar uns 50 llocs de treball d'inserció el 2003 i produeixen ingressos finals que arriben a igualar el total de recursos propis de Càritas, la doten de liquiditat, sense que arribin a autonomitzar-se.

Del 1994 al 2003 Càritas introdueix la recerca-acció contínua

Exclosos del mercat laboral que produeixen el seu sou

Daniel Puig
VILOBÍ D'ONYAR

L'economia es reactiva, duplicant el PIB, desindustrialitzant-se i terciaritzant-se, depenent dels sectors de la construcció i el turisme. El 1994, la pobresa afectava el 16,1% dels catalans i es va reduir a l'11,3% el 2000. El creixement polaritza la desigualtat i incideix poc en l'eradicació de l'exclusió. Es consolida un patró espanyol de treballadors empobrits pels sous baixos, l'estacionalitat i la precarietat del treball. La pobresa es fa crò-

nica i tendirà a la juvenització, la feminització i l'etnicitat. La immigració estrangera explica el 90% del creixement (2001-2005) de la població catalana, que s'acosta als set milions. Els serveis socials municipals, amb una gran dispersió de recursos, van introduir plantejaments estratègics, no només reactius o pal·liatius: s'obren als agents socials, amb qui defineixen problemes i executen polítiques. Càritas Diocesana de Girona participa d'aliances, amb igualtat de veu, vot i cofinançament amb administracions i entitats per

intervenir d'una forma més global. En aquest període, el 1994 Artur Soldevila va ser nomenat director de CDGi, amb mossèn Jaume Julià de delegat episcopal. Des dels inicis va establir prioritats de transparència, inserció i coordinació amb les Càritas Parroquials. Es publiquen i difonen les memòries anuals de CDGi. El 1996 Soldevila va dimetir per l'escissió sobrevinguda de la secció d'Immigració, la qual retornarà a Càritas el 2006. A finals de 1997 Camprodon va nomenar mossèn Enric Sala delegat episcopal i director en fun-

cions fins al 2003. Entremig, la gerència accidental de Dani Puig va permetre el creixement de l'activitat de CDGi. Es va construir una direcció col·legiada amb la comissió permanent, i representativa del territori amb el consell diocesà, les comissions diocesanes i assemblees estatutàries. Es va analitzar la realitat amb estudis locals i la recerca-acció contínua; es van consensuar estratègies per a 70 Càritas i es va consolidar l'estructura professional amb el primer conveni dels treballadors (prelatura de Carles Soler).

La societat respon

Roger Casero
COORDINADOR
D'INCORPORACIÓ
A GIRONA

La solidaritat dels voluntaris, el treball dels professionals i el compromís de les empreses s'uneixen i fan bategar el cor de Càritas Girona, un cor capaç de donar oportunitats a dones com la Habiba, la qual després de passar per diversos programes de l'entitat ara ja treballa i ha recuperat el seu millor somriure.

FINA SURINA
COORDINADORA
TERRITORIAL DE
L'INSTITUT CATALÀ DE
LES DONES A GIRONA

Les persones voluntàries que estan vinculades a Càritas, així com a altres entitats socials del nostre país, constitueixen un capital imprescindible per a la cohesió social de Catalunya. En l'àmbit del treball amb dones, cal destacar la important tasca d'acollida i acompanyament a les dones immigrades.

Del 2004 al 2014 Càritas afronta la pitjor crisi contra les persones

Sota els efectes de la idolatria del diner

Daniel Puig
VILOBÍ D'ONYAR

El forassenyat endeutament de les administracions, empreses i famílies, l'especulació financera, l'escondita bombolla immobiliària, fonamenten un creixement econòmic amb peus de fang. S'enfonsa amb la crisi borsària i financera global a partir del 2007 i se n'agreuja les conseqüències a l'Estat: devaluació general, nivells d'atur mai vistos (27% dels treballadors i 55% dels menors de 25 anys), onades de desnonaments en pisos de lloguer la majoria. Les noves lleis de serveis socials i de dependència (2007) quedaren sense finançament des del naixement, es restringí l'accés a la renda mínima i al subsidi d'atur, desprotegint bona part de la població, i es retallaren la totalitat dels serveis públics. El 2014 el papa Francesc declara: "El sistema econòmic actual ja no s'aguanta, per mantenir-lo descartem a l'atur la meitat dels joves, el nostre futur; havia d'estar al servei de la persona i en el seu lloc hi idolatrem el diner."

El 2004 el bisbe Carles Soler nomena mossèn Esteve Sureda delegat episcopal i director de Càritas Diocesana de Girona. El 2009 serà substituït, en els mateixos càrrecs, per mossèn Narcís Ponsatí en el prelat de Francesc Pardo. El 2011 torna a la di-

S'accentua l'assistència a les necessitats bàsiques i creix espectacularment el nombre d'usuaris així com el voluntariat

recció un laic, Ramon Barnera, 15 anys després de la dimissió de l'últim. Mossèn Ponsatí continuarà com a delegat episcopal fins al 2013, quan retornarà mossèn Sureda. El càrrec de secretari general, remunerat, vacant entre 1994 i 2000, inicia aquesta etapa exercint una gestió gerencial amb Salvador Manéu i els òrgans de govern col·legiat que promouen estratègies organitzatives a mitjà termini amb el pla estratègic 2007-13. Continuarà Martí Batllori, i s'elaborarà el vigent pla 2014-16. Prossegueix el procés de cohesió diocesana amb la unificació comptable i l'estructuració dels serveis generals que acompanyen els equips locals.

El voluntariat social de Càritas augmentarà de 1.107 a 2.171, així com el pressupost –de 2 milions d'euros a 4,8 milions–, el nombre de professionals –de 48 a 80– i de persones

Activitats del Servei d'Intervenció Educativa (SIE) a Salt i al Pont Major ■ ARXIU DE CÀRITAS

beneficiàries, que acaben sent 42.943. La crisi accentua les necessitats bàsiques, com va ocórrer en l'etapa 1974-85, i Càritas articula respostes també de manera promocional i preventiva. Així, l'àrea d'Acollida, roba, habitatge i aliments, representa el 37,6% de les despeses el 2013. Càritas obre centres de distribució d'aliments per tal que el necessitat pugui confeccionar la seva pròpia cistella de productes bàsics, alhora que es creen llocs de treball en inserció amb Eco-sol. Les 648 tones de donacions no són suficients i cal comprar productes per primer cop.

Un nou programa, el d'Habitatge, assessora en deutes hipotecaris per prevenir casos de desnonament; disposa de 10 pi-

sos d'acolliment temporal o de lloguer social, i pal·lia la pobresa energètica. Càritas, amb l'àrea de Drets, defensa els drets socials bàsics en espais de participació i denúncia com ara les Taules de Coordinació pel Dret a l'Habitatge de 9 poblacions.

La resta de programes continuen plantejaments previs però amb més diversificació i dispersió geogràfica. El de Gent Gran, amb un bon nombre d'avis sols atesos, inicia el projecte d'apadrinament, amb més intensitat de relació de voluntaris joves. En Educació es reforça l'atenció a joves de secundària. En Immigració s'ofereixen tallers d'aprenentatge de la llengua i l'entorn; el servei d'assessorament legal dona suport jurídic a un impor-

tant volum de persones que pateixen el canvi radical de polítiques per a la regularització que produeix un veritable embut en la seva situació administrativa.

L'atur provocat per la crisi supera les accions d'inserció. Malden per trobar llocs de treball i Càritas s'homologa com a agència de col·locació; s'hi destinen el 21,6% de les despeses, per atendre 1.042 aturats. Les empreses d'Ecosol es formalitzen com a societat limitada i aconsegueixen mantenir els llocs de treball malgrat la situació. El teixit empresarial, amb responsabilitat social, és qui té més potencial per donar respostes reconstructives per a la comunitat i Càritas ho promou amb l'àrea de Responsabilitat social.

La societat respon

Rosa Angelats
DIRECTORA DEL
CONSORCI CENTRE
D'ACOLLIMENT
LA SOPA

No podem romandre indiferents davant de tanta precarietat que la situació econòmica ens imposa en el dia a dia. A la manca de treball s'hi sumen problemàtiques de salut i d'integració social, hi ha poques oportunitats i la recuperació és lenta i molt fràgil. El meu agraïment a Càritas per treballar per a qui més ho necessita.

Pilar Rahola
ESCRITORA

En temps atzarosos on no hi ha un sol segur on assentar la vida i el gran coixí de la classe mitjana s'aprima sense aturador, Càritas ha esdevingut una sòlida i imprescindible xarxa de protecció que no depèn de vaivens de l'estat del benestar. És un dic de contenció, un llagut en la tempesta, un salvavides en el naufragi per a la dignitat dels més desfavorits

Una exposició ensenya la realitat de la crisi i les estratègies de suport als afectats

Retrats d'inserció, un procés d'esperança

Carme Vinyoles
GIRONA

Cada una de les imatges és una història de dificultats, d'esforços i de superació. Són dotze persones protagonistes de dotze fotografies realitzades per David Salcedo per a l'exposició de Càritas *Retrats d'inserció: un procés d'esperança*, inaugurada l'11 de juny passat a l'estació de tren de Girona, dins de les activitats de celebració del cinquantenari de l'entitat —com a mostra, set de les històries queden breument recollides en aquesta pàgina.

Amb l'exposició es pretén donar a conèixer les activitats dutes a terme amb els participants dels diferents programes laborals, unes activitats consistents

La formació ha millorat la seva trajectòria professional

La Yolanda tenia experiència com a netejadora i s'havia quedat a l'atur. Va participar en el Servei d'Orientació Laboral (SOL) de Salt i va realitzar

un curs de cambrera de pisos. Ha trobat feina en un hotel balneari de Caldes. Anima tothom a formar-se per millorar la trajectòria professional.

a oferir formació, orientació, contactes i acompanyament per a la seva incorporació al difícil món del treball. En un sentit complementari, es busca també generar un grau elevat de conscienciació entre la societat en general i les empreses en particular sobre la necessitat i els avantatges de la inserció laboral de persones en risc d'exclusió.

Després de la seva presentació inicial, *Retrats d'inserció, un procés d'esperança* ha estat exhibida a l'estació de l'AVE de Figueres i a l'Espai Gironès de Salt. Els dies 3 i 4 d'octubre serà al Palau de Congressos de Girona en el marc de les Jornades de Trobada i Formació de Càritas de Catalunya, i a partir d'aquestes dates iniciarà el seu periple itinerant per les Càritas del territori

El pitjor dels millors, el millor dels pitjors

De l'Andrés manllevem el títol. Diu: "El fet de treballar m'ha fet sentir meva la dita «prefereixo ser el pitjor dels millors que el millor dels pitjors»." Al seu costat Anass considera que està gaudint d'una gran oportunitat. Són treballadors de l'empresa d'inserció Ecosol en la línia de muntatge industrial de bicicletes.

Aguanta, aguanta, que tu pots

Ibrahima participa en el projecte Joves: Noves Estratègies d'Inserció. Rep orientació laboral per millorar el coneixement de l'entorn i ampliar contactes. Està convençut que obtindrà una feina per viure dignament. Es diu a ell mateix: "Vola com una papallona, picca com una abella i aguanta, aguanta, que tu pots."

"Eina de benedicció" per a la seva vida

Maritza Nohemí defineix l'acció de Càritas com una "eina de benedicció" per a la seva vida. Ella ha participat en el servei d'intermediació laboral de Santa Coloma i en diverses rodes de selecció de famílies ocupadores. La seva bona disposició l'ha portat a treballar com a interna en una casa de Salt.

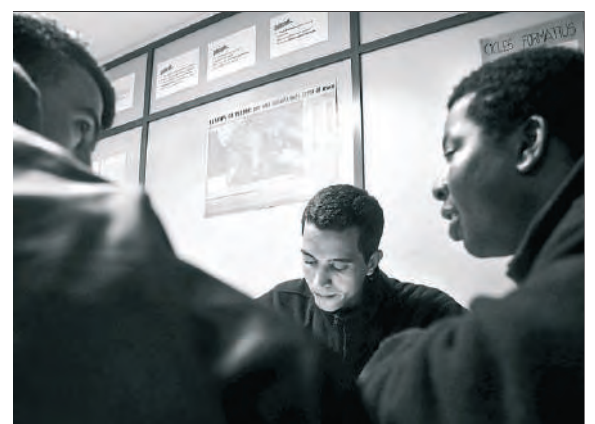
Una bona estona fent salts sense parar

"Quan em van trucar per dir-me que la feina era meva vaig estar una bona estona fent salts sense parar. Ara puc pensar a tallar-me els cabells o comprar-me unes sabates, que fa temps que les porto trencades." Ho diu la Laura, que després del seu itinerari a Càritas ha aconseguit treballar de carnissera a Cadaqués.

Estudiar per ser auxiliar d'infermeria

Treballa a mitja jornada com a auxiliar de cuina i no es perd cap classe a l'escola d'adults, ja que el seu objectiu principal és estudiar i aconseguir el títol oficial d'auxiliar de cures d'infermeria o atenció a persones dependents. Es diu Paqui i va participar en el Servei d'Orientació Laboral de Torroella de Montgrí.

Travessar mig continent per ser aquí

En Jaouad i en Mahalamine són joves participants del projecte Formació en alternança. No ho tenen fàcil: sense formació laboral, ni experiència acadèmica, ni papers en alguns casos, han travessat mig continent per ser aquí. Són una mostra de tants nois i noies que s'esforcen per aconseguir la seva oportunitat.

Els presidents i les presidentes de les Càritas del territori defineixen els principals valors

Solidaritat, esperança, dignitat

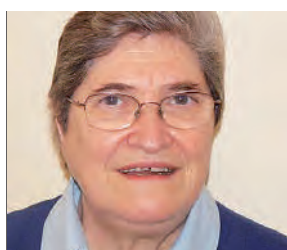
Josep Puigdemont
AMER

Miquel Tolosa
ANGLÈS

José de Colle
ARBÚCIES

Sor Maria Cruz Arbeloa
ARENYS DE MAR

Climent Colomer
ARENYS DE MUNT

Marina de Quintana
BAIX TER

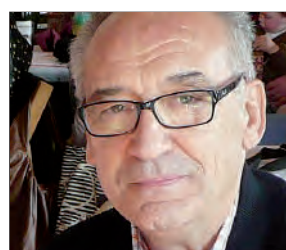
Dolors Pinatella
BANYOLES

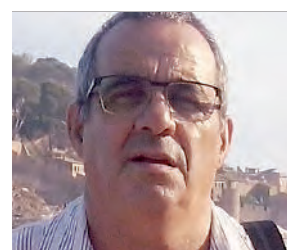
Joan Pujol (mossèn)
BEGUR

Llorenç Carreras
BESCANÓ

Salvador Serres
BLANES

Francesc Caparrós
BONMATÍ

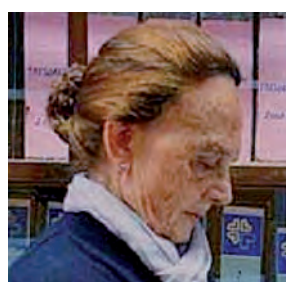
Josep Tornés
BREDÀ

Roser Bosch
CADAQUÉS

Imma Vicens
CALDES DE MALAVELLA

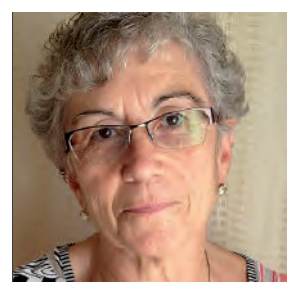
Júlia Lliquete
CALELLA DE MAR

Salvador Juanola (mossèn)
CANET DE MAR

Joaquina Ros
CASSÀ DE LA SELVA

Catalina Casadevall
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

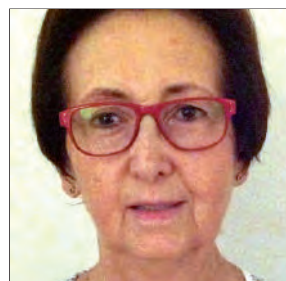
Jordi Rotllan
FIGUERES

Dolors Puigdevall
FORNELLS DE LA SELVA

Carles Oller
GARROTXA

Maria Nicolau
HOSTALRIC

Pere Bugés
GIRONA

Núria Boladeras
LA BISBAL D'EMPORDÀ

Inici

Notificacions

Descobreix

Jo

🐦 Càrita és la porta d'entrada a l'esperança. Acolлим i acompanyem els més vulnerables

.....

🐦 A Càrita busquem que cada persona pugui desenvolupar les seves qualitats i possibilitats per tenir un espai digne en la societat

.....

🐦 El nostre anhel és construir una societat millor, més justa i integradora

.....

🐦 Som una entitat capaç d'adaptar la nostra acció als reptes socials de cada moment

.....

🐦 Treballem per eradicar les causes que generen, o poden generar, pobresa i exclusió social

.....

🐦 Realitzem la nostra tasca amb fermesa, eficàcia i total transparència

.....

🐦 L'amor és el fonament de la nostra identitat i servei, font inspiradora dels nostres valors

🐦 La dignitat de la persona és el centre de la nostra acció, reconeixent les seves capacitats i impulsant les seves potencialitats

.....

🐦 Estem compromesos amb la justícia social, base de la dignitat de les persones i dels seus drets

.....

🐦 La solidaritat de la societat ens dona els recursos materials i humans per fer la nostra tasca

.....

🐦 Estem oberts a la participació a tots nivells, per generar sinergies i promoure el treball social comunitari

.....

🐦 Optimitzem els nostres recursos des d'una utilització ètica i coherent, amb austeritat

.....

🐦 La innovació i qualitat de la nostra feina ens adapta a la realitat del moment

.....

🐦 La nostra cultura institucional es basa en l'ètica i la transparència davant la societat

🐦 El voluntariat de Càrita és el motor de la nostra acció social

.....

🐦 Treballar amb les persones per fer-les protagonistes dels seus processos d'integració social, és el camí que seguim per combatre les desigualtats d'oportunitats

.....

🐦 La responsabilitat social de les empreses, un camí necessari per implicar la societat en la solidaritat i la justícia social

.....

🐦 La col·laboració i el treball en xarxa són indispensables perquè la nostra tasca arribi de manera efectiva als qui més la necessiten

.....

🐦 Implicació, solidaritat, compromís... Càrita necessita gent com tu! #ambtumillor

.....

🐦 "Quan al nostre entorn trobem tantes persones amb dificultats, des de Càrita hi som presents per donar-los suport i esperança"

ors de l'entitat i la seva tasca al servei de les persones més vulnerables

gnitat, justícia social

Cerca a Twitter

Les persones que acudeixen a Càritas, abans d'un ajut material, esperen ser estimades, escoltades i ateses

Voluntariat. Servei. Denúncia. Trobada amb els altres i amb l'Altre. Coneixença. Acolrida. Escolta. Intercanvi. Acompanyament. Intent de construcció del Regne. Diversitat. Lluita per la justícia. Repte continuat. I molt més...

Tot al servei dels necessitats, entenent que de necessitats en som tots. Per tant, servei de tots per a tots. I val la pena!

Hi ha moments bons i d'altres no tan bons, però la joia del servei compartit roman per sempre en els qui ho fan possible

...amb Caritat, Acolrida, Resposta, Interès, Trobades, Ajut, Solidaritat. ... de tot Cor, Aliments roba, Legislació, Escola, Llars, Acceptant

i amb voluntaris, cobrim les necessitats

Com la pluja fina que refà les flors sense fer la mínima fressa, així Càritas refà el cor dels desvalguts

Càritas ha de comprometre's a ajudar a visualitzar la pobresa dels que no goson o no saben com manifestar la seva situació a la societat

La col·laboració de les persones que fan Càritas i el treball en xarxa són indispensables perquè la nostra tasca arribi de manera efectiva als qui més la necessiten. Tots plegats construïm espais d'esperança

"A Càritas treballem per ajudar a tothom a assolir la pròpia llibertat"

"Compartir la problemàtica del necessitat ens fa sentir-nos, a nosaltres mateixos, un necessitat més"

Càritas és, per ideari propi, resposta activa i positiva per als més desfavorits i ferment d'una nova esperança compartida!

Fem camí al costat de persones que -en algun moment- ho necessiten

Càritas ha d'adaptar-se a les necessitats dels més vulnerables i no aquests a les nostres accions

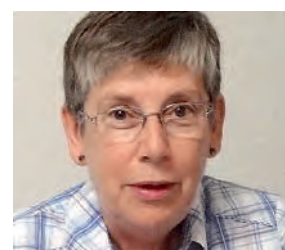
Càritas respon a un coneixement real de les necessitats del nostre entorn, en especial les pobres amagades

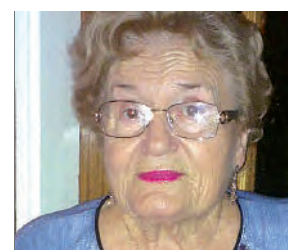
Pilar Daunis
LA CELLERA DE TER

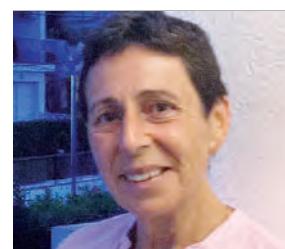
Mari Vázquez Nom
LA JONQUERA

Rosa Maria Sau
L'ESCALA

Nati Roura
LLAGOSTERA

Carme Nogué
LLANÇA

Anna Samsó
LLORET DE MAR

Salvador Gras (mossèn)
MALGRAT DE MAR

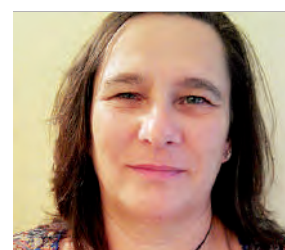
Marisa Grassot
PALAFRUGELL

Dolors Rodà
PALAMÓS

Carmen Martínez
PALS

Maite Pérez
RIUDARENES

Pere Bohigas
ROSES

Eva Cáceres
SALT

Dolors Sarra
SILS

Joan Llandrich
SANT FELIU G.-VALL D'ARO

Engràcia Tarrés
SANT GREGORI

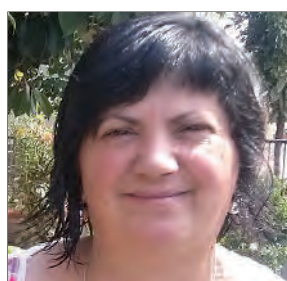
Juan Marín
SANT JOAN B. DE PINEDA / POBLENOU

Josep Lluís Tobella
SANT POL

Assumpció Morell
SANTA COLOMA DE FARNERS

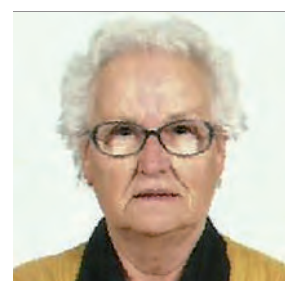
Raquel Camps
SANTA MARIA DE PINEDA

Rosa Bagot
SANTA SUSANNA

Sebastià Grima
TORDERA

Maria Masana
VIDRERES

Neus Vidal
VILOBÍ D'ONYAR

+ CÀRITAS AL TERRITORI

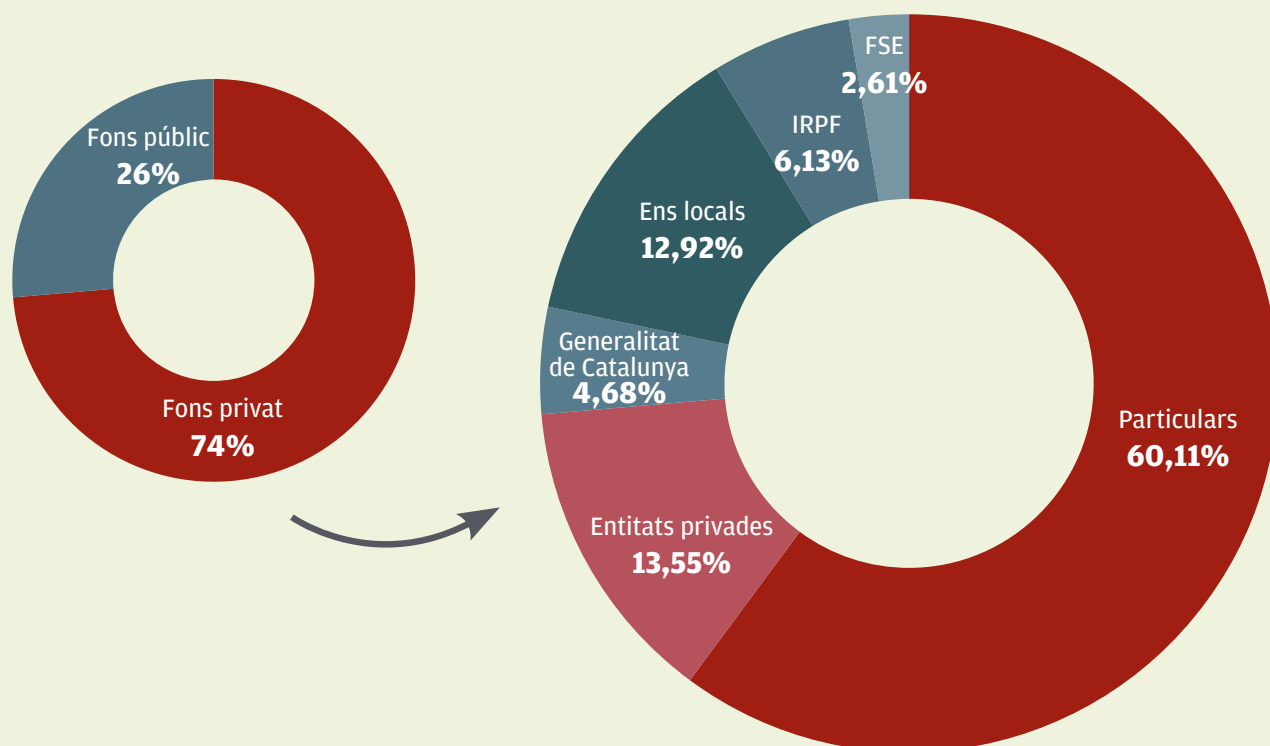
+ COMPTES EXERCICI 2013

Ingressos

FONS PRIVATS	milers d'euros
Socis i donants	1.801 €
Col·lectes	112 €
Entitats privades	674 €
Ecosol, empresa d'inserció	1.008 €
Aportacions en espècies	70 €
Total fons privats	3.665 €

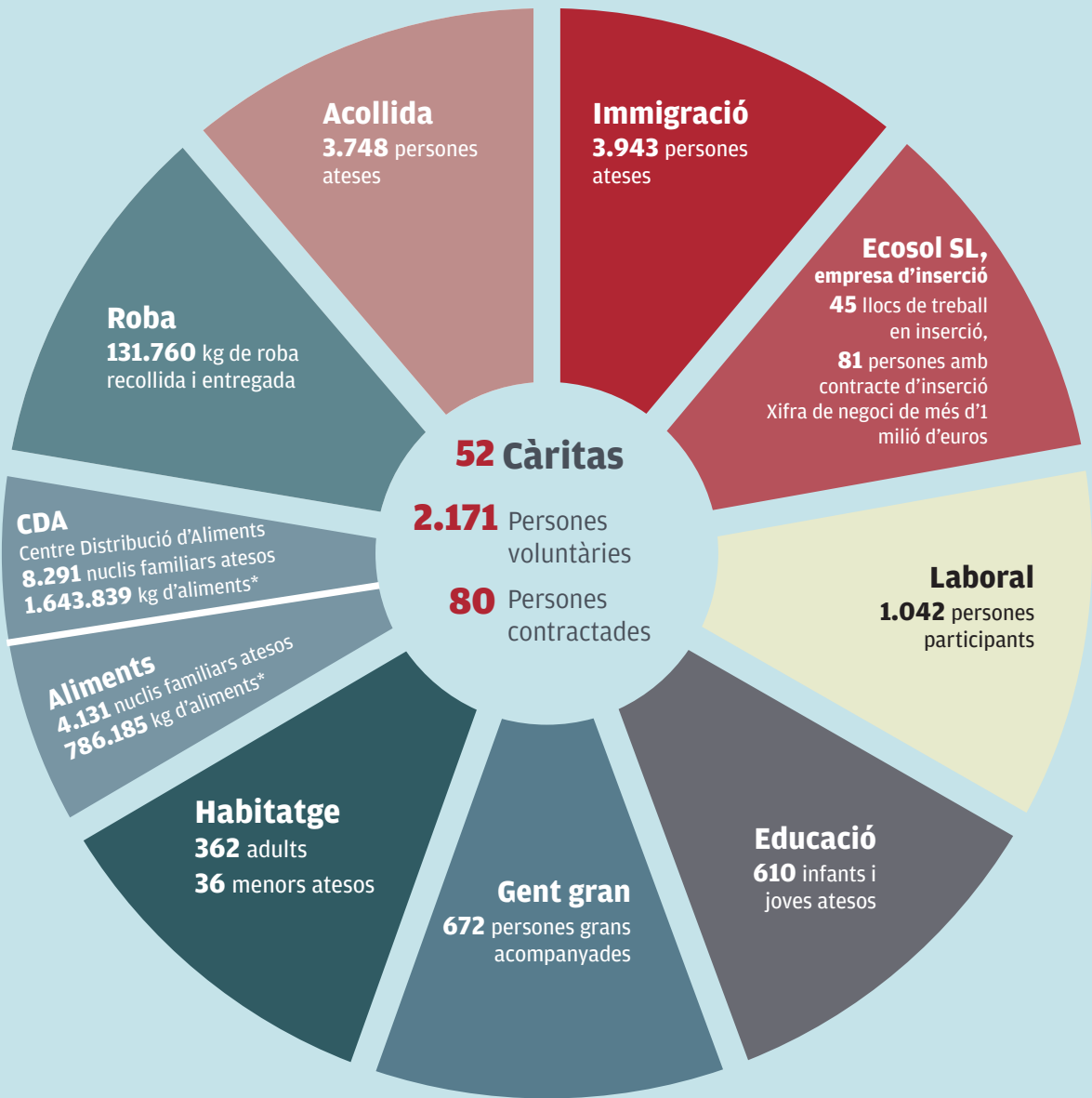
FONS PÚBLICS	milers d'euros
Generalitat	233 €
Ens locals	643 €
MSSSI - IRPF/ MESS- RG	305 €
Fons Social Europeu -UAPSE	130 €
Total fons públics	1.311 €

Total	4.976 €
--------------	----------------

✚ ACCIÓ SOCIAL 2013

L'Acció Social se centra en l'atenció i l'acompanyament a les persones que es troben en situació o risc d'exclusió, en el seu procés de promoció i desenvolupament integral i en l'exercici dels seus drets, alhora que en la prevenció d'aquestes situacions de vulnerabilitat.

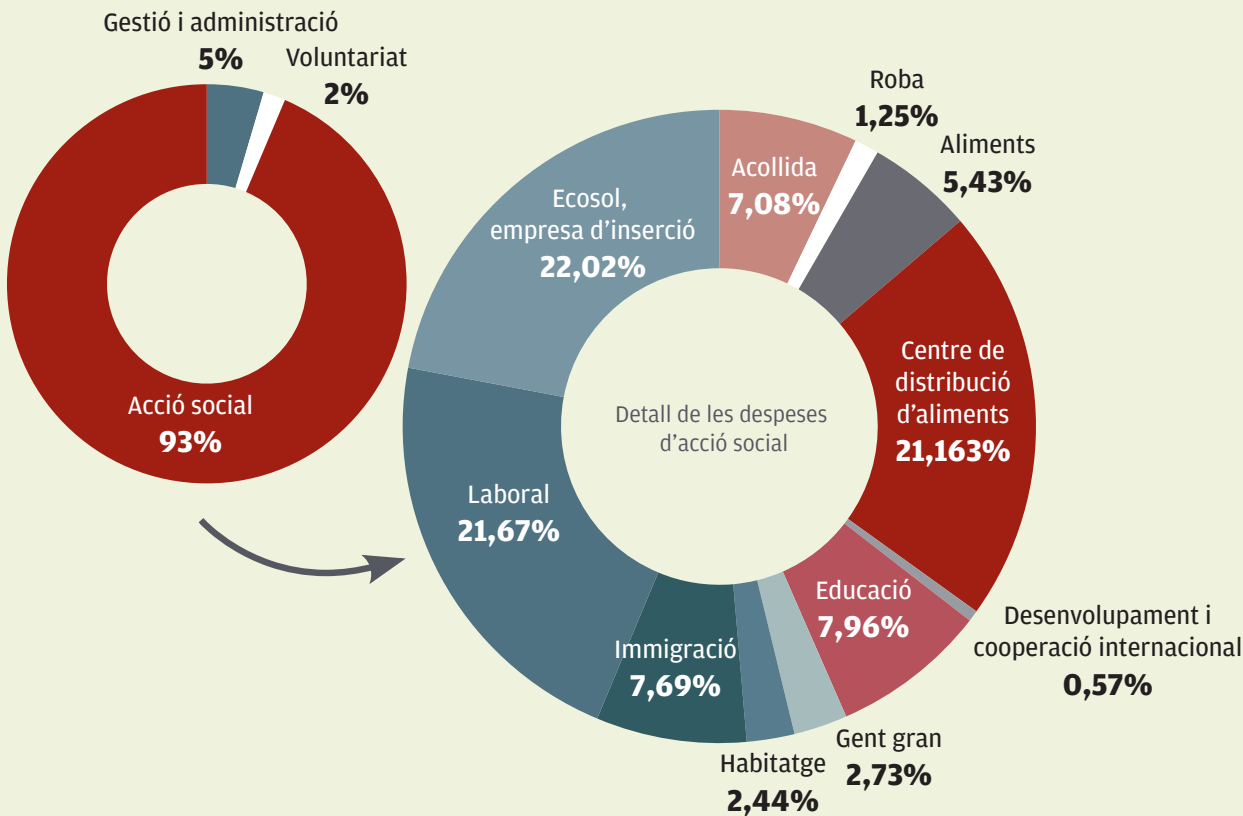

52 CÀRITAS LOCALS + SERVEIS GENERALS = **CÀRITAS DIOCESANA DE GIRONA**

(*) Quilos d'aliments en espècie valorats econòmicament en 2.946.000 euros

Despeses

	milers d'euros
Gestió i administració	224 €
Voluntariat	88 €
Acollida	379 €
Aliments	247 €
CDA	963 €
Cooperació internacional	26 €
Educació	362 €
Gent gran	124 €
Habitatge	111 €
Immigració	350 €
Laboral	986 €
ECOSOL, empresa d'inserció	1.002 €
Total	4.862 €

El programa d'acollida és la porta d'entrada als programes de Càritas

Acompanyar persones i famílies que es troben en risc d'exclusió

Amb l'acollida es fa el primer pas per ajudar persones en situació de risc d'exclusió ■ ARXIU DE CÀRITAS

Miquel Torns
GIRONA

“Acollim les persones que vénen a Càritas sol·licitant ajut”, assenyala Paco Pardo, cap del programa d'acollida. “La nostra intervenció es concreta en una metodologia de treball que ofereix escolta activa, orientació, assessorament i acompanyament en el procés d'inclusió social de la persona o família.”

El programa Acol·lida està format pel projecte d'acollida i acompanyament a les persones, el projecte Ubuntu de suport psicosocial en grup, i el servei d'ajuda econòmica. En alguna Càritas també s'ofereix servei de menjador social, dutxa, material ortopèdic... És la porta d'entrada als programes de Càritas.

Pel que fa al projecte d'acoli-

da i acompanyament a les persones, els objectius bàsics que es persegueixen des de Càritas són acollir i acompanyar persones i famílies que es troben en situació de pobresa o en risc d'exclusió social, tot treballant per a la seva promoció, inclusió social i millora de la qualitat de vida. La intervenció es basa en l'escolta activa, identificant la demanda de la persona, i es confecciona un pla de treball que ofereixi orientació, assessorament i acompanyament en el procés. Tot aquest treball es realitza en coordinació amb els serveis socials del territori i altres entitats. Durant el 2014, fins al moment present, són 789 famílies les ateses per aquest projecte.

El projecte Ubuntu de suport psicosocial en grup, treballa la salut emocional de les persones

que pateixen més directament els efectes de la pobresa i la falta de recursos. Les sessions de grup permeten un treball més profund de les emocions negatives que obstaculitzen la vida de les persones. Divuit grups de deu a dotze persones són atesos actualment en aquest programa.

El servei d'ajuda econòmica és un recurs per afavorir la promoció personal i l'autonomia de les persones ateses, a través d'ajudes puntuals i de caràcter excepcional, per cobrir necessitats bàsiques. Majoritàriament s'atenen factures de subministraments bàsics, medicació, beques de menjador, transports, lloguers de pis, cursos formatius, entre d'altres. El programa d'acollida i acompanyament avança gràcies al treball coordinat dels voluntaris i tècnics.

Cadena de muntatge de bicicletes de l'empresa Ecosol ■ ARXIU CÀRITAS

L'economia social ofereix un salari i competències per accedir al mercat

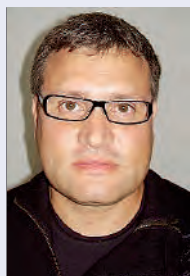
La integració laboral a través de l'empresa Ecosol

M. Torns
GIRONA

Alguns hi arriben gairebé desesperats; d'altres, amb una qualitat de vida molt precària, sense perspectives de futur ni motivació per tirar endavant. Però de sobte, els seus ulls s'omplen d'emoció, els somriures d'alegria i els seus rostres desprenen esperança. L'oportunitat desitjada, l'alenada d'aire fresc que tant esperaven per poder tornar a respirar, els arriba per mitjà d'un contracte a l'empresa d'inserció. Saben que no serà per a sempre, saben que té data de caducitat i que el seu compromís anirà més enllà de complir les tasques i horari laborals. Es formen continuament, dins i fora de l'empresa; assisteixen a tuto-

ries de seguiment, assemblees i acompanyament en orientació laboral. Saben que l'incompliment de qualsevol d'aquests compromisos pot suposar la fi del seu itinerari a Ecosol. L'objectiu no és només proporcionar-los un sou, sinó que aprenguin i amplin els seus coneixements i competències per tenir més opcions dins el mercat laboral ordinari. Són molts els que ho aconsegueixen; per ells mateixos, o pels enllaços establerts entre els treballadors i les empreses ordinàries. Quan això passa, uns marxen il·lusionats per una porta, mentre els altres entren, “gairebé desesperats”, per l'altra. Uns pocs es queden acomiadant els uns i rebent els altres. I llavors és quan, tots, tornen a començar.

La societat respon

Rafel Villena
PRESIDENT DE LA
COORDINADORA D'ONG
SOLIDÀRIES DE GIRONA
I ALT MARESME

Vassili Grossman a ‘Vida i destí’ evoca la bondat instintiva d'una velleta que dona un rosegó de pa a un presoner. Una bondat que se'ns apareix sense sentit ni ideologia i que entre les tragèdies viscudes en l'Europa del segle XX proporciona estimulants raons per a l'esperança. És inevitable pensar-hi quan tens relació amb Càritas.

Núria Martínez
DIRECTORA DE LA
FUNDACIÓ DRISSA
I PRESIDENTA DE
CLÚSTER ÈXIT

En els moments difícils com els actuals, l'acció de Càritas ha esdevingut essencial. És de les poques organitzacions que sap canalitzar l'energia i la dinàmica de la societat i transformar-la en accions reals per promoure una societat basada en l'economia social i el respecte dels drets humans.

El programa Gent Gran ofereix companyia als ancians

La solitud dels avis, un nou tipus de pobresa amagada

Miquel Torns
GIRONA

Els projectes del programa Gent Gran de Càritas ofereixen companyia, escolta, conversa a aquelles persones grans amb mancances socioeconòmiques i falta de suport afectiu, a través de voluntaris que els ofereixen acompanyament telefònic o els visiten periòdicament a casa seva o a les residències.

És el cas de Laia Vendrell, estudiant universitària de 21 anys que participa en el projecte Apadrinar un avi. Un dia a la setmana visita Xavier Palou, de 78 anys, a la residència Maria Gay, a Girona. Passen una hora parlant de tot i de res, llegeixen el diari, la Laia li explica coses de la seva vida i en Xavier s'interessa per

com funcionen els mòbils o li comenta el més destacat de la residència en què ja fa uns quants anys que viu.

Els responsables de la residència estan molt satisfets amb l'experiència i asseguren que molts dels voluntaris continuen anant-hi tot i haver acabat el curs. La coordinadora del programa de Càritas, Àngels Camós, vol recalcar l'actitud d'una bona part de la joventut actual, que tot i les crítiques que reben demostren estar implicats amb els problemes de la nostra societat i tenen assumits uns valors admirables. L'oferta ha superat la demanda. "Hem tingut més voluntaris que residents", assenyala Camós.

A la demarcació hi ha 429 joves que, com la Laia, participen

Xavier Palou i Laia Vendrell a la residència Maria Gay, a Girona ■ M.T.

en aquest programa. D'altra banda hi ha els estudiants universitaris als quals aquesta feina els permet obtenir uns crèdits. Els estudiants de batxillerat ho fan de manera desinteressada. Xavier assegura que els joves actuals són molt llestos i estan molt preparats, i confirma que quan entren a la residència als avis se'ls il·lumina la cara.

El projecte Ser gran amb dignitat, en el qual estan apuntades 294 persones grans, 7 professionals i 198 voluntaris ofereix acompanyament, conversa i afecte a persones que es troben soles a través d'una visita setmanal a casa seva. El projecte A prop ofereix acompanyament telefònic a una quinzena d'avis només, de moment, a la ciutat

de Girona. Una vegada a la setmana, la Carme agafa el telèfon i truca a la Cati, que té greus problemes de mobilitat i no pot fer vida social. La Carme escolta, sobretot escolta i ajuda que la conversa flueixi lliurement. Un altre dia farà el mateix amb l'Alba, molt més jove, de 59 anys, a qui un glaucoma va deixar sense visió.

El Servei d'Orientació socioLaboral ofereix diferents itineraris per facilitar l'accés al treball

Formació i acompanyament per facilitar la inserció laboral

M. Torns
GIRONA

Daniel, veí de Quart, treballava a l'empresa familiar fins que la crisi la va enfonsar. Esgotat l'atur, es va trobar sense recursos per mantenir la família. Va recórrer als serveis socials, que el van ajudar, especialment en temes d'alimentació. Per als veïns i l'Ajun-

tament tan sols té paraules d'agraïment. Va tramitar l'RMI, però els diners van tardar sis mesos a arribar. Llavors es va poder plantejar fer cursos de formació. Es va posar en contacte amb el Servei d'Orientació socioLaboral de Càritas, en què li van proposar de participar en el projecte AnemxFeina. Després de fer el curs va aconseguir un contracte

de sis mesos, ampliable fins a tres anys, a Ecosol, com a muntador de bicicletes.

Pel SOL hi van passar 412 persones l'any 2013, un terç de les quals es va incorporar al mercat laboral i un 22%, a un recurs formatiu. Càritas va atendre, al llarg del 2013, 1.043 persones en diferents itineraris integrals d'inserció sociolaboral.

Daniel Reviriego, fotografiat davant de l'empresa Ecosol ■ M.T.

La societat respon

Bru Pellissa
DIRECTOR DE LA
FUNDACIÓ SER.GI

Davant la situació social actual, que es caracteritza per un aprofundiment del neoliberalisme (més desigualtats i retallades de serveis públics d'atenció a les persones), replanegem l'acció social de les entitats: enfortir i millorar la participació de les persones i incidir en una legislació més justa i equitativa.

Ferran Roquer
DIRECTOR DELS SSTT
EMPRESA I OCUPACIÓ
A GIRONA

Les dades macroeconòmiques comencen a ser positives i el país té molt potencial, però costarà que es noti la millora. Per això, es fa evident que Càritas continuarà tenint un paper indispensable per contribuir a pal·liar les dificultats per les quals molta gent està passant. Desitjo que continuem amb el mateix encert que ara.

La igualtat d'oportunitats,
una eina contra l'exclusió

Reduan: la història d'èxit d'un alumne de referència

Miquel Torns
GIRONA

Al costat del flamant parc tecnològic de la UdG, al barri de la Creueta, s'aixeca una barriada de pisos deteriorats, amb els balcons apuntalats i les parets exhibint les nafres del pas dels anys. En un d'aquests habitatges hi viu Reduan Al Arguioui amb la seva família, un jove que malgrat les poques oportunitats per seguir un bon procés d'escolarització ha pogut fer un *driblatge* a la seva situació i, gràcies a l'ajuda del Servei d'Intervenció Educativa, s'ha convertit en un estudiant de referència, no tan sols al barri sinó a tota la ciutat.

Va començar a freqüentar el SIE de la Creueta quan estava acabant els estudis de primària,

cap al 2007. Aquí va trobar el suport acadèmic necessari per tirar endavant amb els estudis i per als recursos materials que no tenia. Tot i això, el primer curs d'ESO no va ser especialment reeixit i no va ser fins a segon que va començar a arrencar i a destacar com un molt bon alumne, especialment en l'àrea de matemàtiques i de ciències, fins al punt que fa dos anys l'institut Montilivi el va escollir per representar-lo en un concurs de matemàtiques d'àmbit municipal, que va guanyar, i també provincial, que va tornar a guanyar, cosa que li va permetre participar en el campionat català, en què va fer un molt bon paper.

Reduan recorda especialment en Rafel, un enginyer jubilat, voluntari al SIE de la Creueta

Reduan Al Arguioui i altres alumnes al local del SIE de la Creueta ■ ARXIU DE CÀRITAS

que va ser el qui el va acompanyar en els primers passos per aquesta selva de números, fórmules i altres abstraccions i li va fer estimar aquest món tan complex.

Cristina Torruella, responsable del SIE de la Creueta, assegura que ja fa anys aquest espai és, per a la vintena de nois que hi acudeixen, molt més que un lloc

on anar a fer els deures; constitueix un autèntic espai de referència. "En aquestes darreres generacions hi ha molta més continuïtat en els estudis i s'ha reduït molt l'abandonament escolar." L'atenció a la infància en risc d'exclusió és una de les prioritats del treball de Càritas. La seva finalitat és treballar pel desenvolupament dels nens i nenes

des de l'àmbit escolar, personal, familiar i social. A banda del SIE, que el curs 2013/2014 va atendre 469 alumnes, el programa de suport a l'ensenyament reuneix altres projectes com el Projecte d'Acompanyament a l'Escolaritat (PAE), destinat a donar suport individualitzat a alumnes dels diferents cursos de secundària.

Es treballa perquè tothom pugui viure sota un sostre en condicions, independentment dels preus del mercat

Tota persona té dret a un habitatge digne i adequat

M. Torns
GIRONA

Tot i tenir feina, l'Elena es va trobar en una situació desesperada. La migradesa del sou no li permetia pagar el lloguer del pis on vivia. A través dels serveis socials va entrar en contacte amb Càritas i es va incorporar al programa d'habitatge, a través

del qual va aconseguir, en un temps molt curt un habitatge social a Sant Julià del Llor, amb un acord de sis mesos, tot esperant que la seva situació econòmica millorés.

A Càritas es parteix del dret que té tota persona a un habitatge digne. S'assessora les famílies per trobar solucions als problemes hipotecaris o de lloguer; es

fa sensibilització i s'ofereix habitatges socials a persones amb ingressos mínims que no poden afrontar els preus de mercat. L'Elena, que també participa en un projecte d'inserció laboral a Càritas, es mostra encantada amb el tracte rebut pels implicats, tant de l'Ajuntament de Bonmatí com de les entitats socials i dels veïns del poble.

L'Elena amb el carrer Nou de Sant Julià del Llor al darrere ■ M.T.

La societat respon

Maria Solés
COORDINADORA
A GIRONA DE LA
FEDERACIÓ CATALANA
DEL VOLUNTARIAT SOCIAL

La celebració dels 50 anys de Càritas em porta a valorar amb goig el treball que duen a terme centenars de voluntaris. Càritas és l'entitat que més acció social realitza a les comarques gironines, i ho fa des de la dignitat i amb ètica, per atendre persones que estan al marge i de vegades les que no han pogut arribar ni al marge de la nostra societat.

Rosa Maria Falgàs
PRESIDENTA DE
L'ASSOCIACIÓ CATALANA
PER L'EDUCACIÓ, LA
FORMACIÓ I LA RECERCA

De diferències socials i econòmiques n'hi haurà sempre, però no ens hem de conformar. Donar menjar ha de ser un primer auxili, no una solució. La formació obre la possibilitat que cada persona tingui més recursos per viure dignament i amb autonomia. Aquest és el motiu pel qual Acefir col·labora amb Càritas.

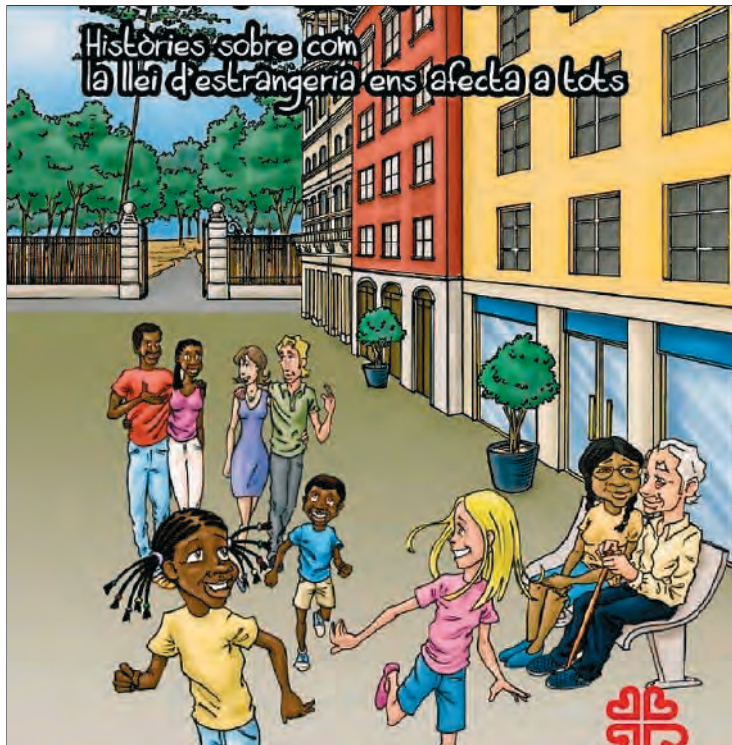
Els projectes SAI i TALC donen orientació i assessorament a les persones nouvingudes

Suport als immigrants en els processos legals

M. Torns
GIRONA

“Acollim i donem suport als processos d'integració social, laboral i cultural de les persones nouvingudes, des d'una opció intercultural equitativa.” Són paraules d'una voluntària que assegura que tècnicament estan molt ben preparats per oferir informació, orientació, assessorament legal i suport jurídic en temes d'estrangeria. El Servei d'Assessorament per a Immigrants (SAI) fa un seguiment continuat de la situació general i particular dels estrangers a l'Estat, i de la situació de la legislació vigent, la seva aplicació i conseqüències.

Els Tallers d'Acollida Lingüística i Cultural (TALC) volen facilitar la inclusió dels nouvinguts a la nostra societat a través de l'aprenentatge de la llengua, de la cultura i l'entorn.

Imatge d'un còmic publicat per Càritas sobre la llei d'estrangeria.

Els CDA canalitzen la solidaritat de la nostra societat amb les persones que passen greus dificultats econòmiques

Un recurs innovador per cobrir les necessitats alimentàries

M. Torns
GIRONA

La insuficiència alimentària ha provocat que Càritas apostés fort per afrontar aquest problema a través dels Centres de Distribució d'Aliments. Els CDA canalitzen la solidaritat de la nos-

tra societat amb les persones que tenen greus dificultats alimentàries, alhora que ajuden a lluitar contra el malbaratament alimentari a través de la posada en circulació dels excedents de moltes empreses. Els deu CDA de Càritas a la diòcesi gironina van atendre, el 2013, unes 8.291

famílies (30.000 persones, aproximadament), un 35% més que l'any anterior. Els usuaris van a buscar els aliments a les estanteries dels CDA, poden confeccionar la seva pròpia llista i rebre un tracte digne de tots els que hi intervenen. A més, s'ofereixen tallers de formació culinària.

Imatge d'un dels robbers de Càritas en què es mostra roba reciclada procedent de donacions gratuïtes ■ CÀRITAS

Els robbers de Càritas són un exemple de reutilització i consum responsable

Roba reciclada per a les persones més necessitades

M. Torns
GIRONA

L'aposta de Càritas per la cultura del reciclatge i el consum responsable es basa en la reutilització de peces de roba que, després de ser seleccionades, rentades i recuperades, ajuden famílies desfavorides o bé es posen a la venda a preus molt assequibles.

La col·laboració entre els robbers de Càritas de la diòcesi de Girona i Roba Amiga ha donat molt bons resultats. El treball discret i entregat de 350 voluntaris permet que moltes persones portin una vida més digna. Cada any es recullen a l'entorn de cent tones de roba que passen a mans d'uns voluntaris que les converteixen en un producte digne i profitós. La roba que no es pot distribuir entre els necessitats es processa a la planta de

Roba Amiga, una instal·lació en què treballen persones en risc d'exclusió i en què es busca l'aprofitament integral de les donacions.

Les peces recollides als robbers, fruit de donacions desinteressades, es destinen tant a projectes solidaris com al reciclatge, mitjançant el qual obtenen una nova vida, ajuden a mantenir llocs de treball i eviten que el medi ambient s'ompli de més residus. Es pot donar tot tipus de roba, des de vestits fins a mantes i tovalloles, passant per roba de segona mà, sempre que estigui neta i en bon estat.

Alguns dels robbers de Càritas funcionen com a botigues en què es proporciona roba a persones que ho necessiten a canvi d'un import simbòlic, fet que normalitza i dignifica el lliurament de la roba de segona mà.

La societat opina

Albert Bayot
DIRECTOR DELS
SERVEIS TERRITORIALS
D'ENSENYAMENT
A GIRONA

Càritas és una d'aquelles entitats que hem vist romandre en el temps, des de sempre, fent suport a la pobresa. La pobresa persisteix per bé que canvien els perfils de les persones amb pocs recursos, però Càritas ha continuat la seva tasca. Des de l'ensenyament cal lloar el voluntariat que ha fet suport al reforç escolar a l'alumnat que ho necessita.

Anna Maria Geli
CATEDRÀTICA DE
DIDÀCTICA DE CIÈNCIES
EXPERIMENTALS
DE LA UdG

La meua felicitació a Càritas en el seu cinquantè aniversari. Són cinquanta anys d'impulsar la solidaritat i la responsabilitat social per donar suport a les persones que es troben en situacions difícils. Amb la seva trajectòria ha esdevingut un referent social, ja que contribueixen a fer un món millor per a tothom.

Lluís Puigdemont. Responsable de l'àrea de Drets i programa d'Immigració

“Treballem per a l'accés de tothom als drets bàsics”

Carme Vinyoles
GIRONA

Decidit que el número no amagui la persona; ni l'estadística, el rostre de la crua realitat; ni la caritat, la defensa de l'accés universal als drets humans, aquest fill d'Amer i resident a Sant Hilari Sacalm treballa des del 2003 com a cap del programa d'Immigració de Càritas i des del 2013 com a responsable de l'àrea de Drets Bàsics. Lluís Puigdemont i Reverter és historiador de l'art i educador social habilitat, amb una trajectòria pública que s'inicia en plena adolescència en el món del lleure i que el porta a ocupar diferents responsabilitats, sempre al peu del canó, com ara, al capdavant d'un equip cohesionat de dotze persones molt “competents i compromeses” en la difícil tasca d'atendre aquells que, a més de la precarietat econòmica, topen amb una extrema vulnerabili-

Cal donar resposta a les persones i explicar les causes que provoquen les injustícies

Compartim esforços amb altres entitats per ser més efectius en la nostra intervenció

tat administrativa que frustra les seves possibilitats de superar el cop devastador de la crisi.

L'atenció a persones en

risc d'exclusió permet a Càritas tenir un coneixement precís del panorama social. També de les causes que provoquen les desigualtats?

A través de la seva memòria i de diferents campanyes, Càritas fa una intensa tasca de sensibilització i promou la reflexió de la ciutadania. I això té molt sentit. Per una banda, donant resposta allà on l'administració no arriba, hem passat a ser una de les entitats amb més presència en la societat i és la mateixa societat que reclama cada vegada més el nostre punt de vista en temes molt sensibles. I per altra banda, nosaltres mateixos estem immersos en un important debat intern per fer explícit que darrere el problema greu que reflecteixen unes dades hi ha sempre la persona que el pateix.

Un gran pas per combatre la deshumanització en què s'emparen deter-

A dalt, Martí Batllori en una de les xerrades de la campanya 'Pobresa Zero' en què Càritas participa.

Al costat, Lluís Puigdemont, responsable de l'àrea de Drets.

■ CÀRITAS / LLUÍS SERRAT

minades polítiques. És important també fer denúncia?

La deshumanització no és admissible sota cap punt de vista, ni èticament, ni política, ni religiosa. Hem de saber explicar les situacions a les quals donem resposta i també les causes de fons que ens obliguen a intervenir. Són elements que poden ajudar a reorientar o a canviar polítiques que no afavoreixen els drets bàsics de les persones.

L'administració s'escolta Càritas?

Com a entitat se'ns escolta i es confia en la feina que fem i la manera com la fem. Una altra cosa és que se'ns faci cas respecte a les polítiques generals.

Abans s'ha referit als drets de les persones.

Perquè la dignitat humana passa pel reconeixement de drets essencials

com la salut, l'educació, el treball o l'habitatge. És un missatge molt potent del qual cal prendre consciència. A Càritas hem passat de donar respostes a necessitats bàsiques a treballar per facilitar a totes les persones l'accés als drets essencials i la participació en l'estat del benestar. És una qüestió elemental: les persones han

La societat respon

Bakary Sane
PRESIDENT A GIRONA DE LA COORDINADORA D'ASSOCIACIONS DE SENEGALESOS DE CATALUNYA

Càritas està al servei de la població per donar esperança a la gent més desvalguda i asfixiada per la crisi i el desànim. Obre espais de reflexió i de recerca d'alternatives per construir un nou model de desenvolupament i acompanyar les persones més febles en la seva lluita per guanyar-se la vida de forma digna, plena i autònoma.

Teresa Casas
PRESIDENTA DEL COL·LEGI DE DISSENYADORS D'INTERIORS DE GIRONA

En aquests anys de canvis, Càritas ha tingut i té un paper molt important vers la societat, implicant un voluntariat de la societat civil que creix i un mecenatge empresarial i institucional. El projecte de Càritas és engrescador en tant que treballa amb i per a les persones, les més necessitades, i ho fa amb rigor, transparència, valors i sensibilitat.

de poder satisfer les necessitats bàsiques i desenvolupar totes les seves potencialitats. En bé d'elles mateixes i en bé de la societat. Així ho treballem en la campanya *Compromesos amb els drets*.

Les persones immigrants es troben més mancades de drets?

És evident, per a elles el retrocés és molt gran. Viuen situacions duríssimes: per a moltes famílies la falta de feina ha representat, a més, perdre els papers i caure en la irregularitat sobrevinguda.

Càritas forma part de la Taula d'Entitats de Suport a Immigrants.

Sí, juntament amb la Creu Roja, Ser.Gi, el GRAMC, la Coordinadora d'ONG, CCOO, UGT, Akan, Accem i el Col·legi d'Advocats hem creat aquesta taula per fer pro-

postes en defensa dels drets dels immigrants. Busquem el diàleg amb la administració perquè se'ls atorgui un tracte digne i igualitari.

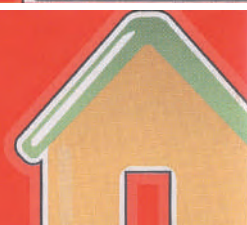
Amb quines altres entitats es col·labora?

Som partidaris de compartir esforços per ser més efectius i tenir més incidència en els diferents àmbits que abordem. Entre d'altres, col·laborem amb el Consorci per a la Normalització Lingüística, amb la Direcció General d'Immigració, tenim conveni amb Justícia i Pau, som presents en les taules d'habitatge de Salt i Girona, hem participat en el Fòrum Social Català i ens mobilitzem en la campanya *Pobresa Zero* perquè considerem que la societat civil pot jugar un paper fonamental perquè l'eradicació de la pobresa esdevingui prioritària.

DRET A L'ACCÉS A LA JUSTÍCIA

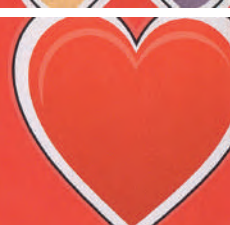
DRET A L'HABITATGE

DRET AL TREBALL

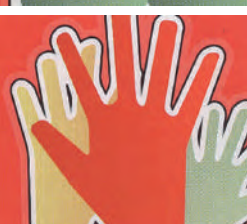
DRET A LA SALUT

DRET A L'EDUCACIÓ

DRET A LA PARTICIPACIÓ

DRET A LA BONA ADMINISTRACIÓ

DRET A UN SALARI SOCIAL

Plenes condicions per a l'exercici de la dignitat humana

"La persona com a posseïdora de la màxima dignitat possible esdevé centre fonamental de la nostra acció." D'acord amb aquest principi,

diferents Càritas de l'Estat han elaborat una carpeta molt dinàmica i creativa per treballar de manera interna el reconeixement i l'exercici

dels drets inherents a tot ésser humà, com ara els vuit que figuren en aquest enunciat. El material ja és a punt per iniciar el nou curs.

La societat respon

Roser Llevat
PRESIDENTA
PROVINCIAL DE
CREU ROJA A GIRONA

En temps de crisi treballar en xarxa és bàsic per atendre millor les persones. Càritas ha estat un gran alià i amic de Creu Roja en aquests moments tan complicats. Pioners en l'atenció a la pobresa, també són referents en capacitat i suport dels més vulnerables, sempre des dels valors més humans i afavorint la dignitat i la justícia social.

Salomó Marquès
CATEDRÀTIC DE
PEDAGOGIA DE LA UDG

Les autoritats polítiques i econòmiques diuen que sortim del pou. Jo continuo trobant gent pidolant i remenant els contenidors. Càritas informa que cada vegada més persones demanen ajuda. No hauríem de buscar amb urgència un nou sistema econòmic i una democràcia més autèntica? Estem perdent l'ocasió de bastir una societat més justa?

Els empresaris sensibles a la responsabilitat social creuen que cal tornar a la societat part dels beneficis que en treuen

Empreses que hi posen el cor pel compromís social

Miquel Torns
GIRONA

En el món empresarial, algunes figures de renom com el nord-americà Bill Gates, han incorporat, i en fan bandera, la filosofia de la responsabilitat social en les seves pràctiques empresarials. El magnat de Microsoft assegura que la responsabilitat social és rendible i això és el que volen fer entendre des de Càritas a l'empresariat gironí. Una de les iniciatives per aconseguir-ho ha estat la creació d'un espai universitari que treballi per l'anàlisi, la recerca i la difusió del coneixement al voltant de la responsabilitat social.

D'altra banda, des de l'àrea de responsabilitat social de Càritas, s'informa i se sensibilitza sobre les causes i la realitat de la pobresa. Amplien la base social de Càritas perquè més persones i entitats puguin participar en la lluita. Fa dos anys es va implantar Empreses amb Cor, un innovador programa de col·laboració amb l'objectiu de promoure accions de responsabilitat social empresarial. El món empresarial ha respost a la crida de Càritas i són moltes les empreses que col·laboren amb l'entitat. Lourdes Xifra, de Comexi, ens comenta que no fan res més que portar a la pràctica una sèrie de valors que els van inculcar els seus pares: "Volem tornar a la societat una part del que n'obtenim ajudant les persones més fràgils i vulnerables."

En la mateixa direcció es manifesta la família Gotanegra, empresaris del sector de l'hostaleria i propietaris de l'hotel Terraza, entre d'altres, quan ens asse-

gura: "La col·laboració amb Càritas, com amb altres organismes, ha estat sempre una voluntat de la família Gotanegra d'ajudar a qui ho necessiti. No ho considerem una acció publicitària i per aquesta raó no esperem un retorn empresarial directe. Creiem que més que buscar una entrada en una pàgina web o un adhesiu a la porta, el que volem aconseguir és que la gent de casa nostra visqui millor."

Jordi Pou, gerent de Coffee Center, una de les empreses col·laboradores, creu que cal anar més enllà del donatiu personal per netejar-se la consciència i fer accions que permetin tornar a la societat una part del que en treuen. "Tenim clar que com empresa no ens costa gens fer una sèrie d'actuacions que repercutixin directament en la gent i que a nosaltres ens beneficien quant a imatge, un contrapunt a la societat salvatge en què vivim. Incorporarem un actiu fonamental basat en les dramàtiques experiències que ha viscut i que els dona un sobrevalor per tot allò que no tenen. Com a empresa ens beneficiem de la societat i aquesta és una manera de tornar part dels beneficis. Estem parlant de dignitat, no de caritat."

L'empresa de productes veterinaris Hipra, amb seu a Amer, col·labora amb Càritas des de fa més de deu anys, participant de manera constant i activa en diversos projectes d'àmbit local, així com en accions humanitàries internacionals, com la creació d'un campament urbà a Bolívia que ha beneficiat un extens grup d'adolescents per fomentar l'educació en valors.

Estem parlant de dignitat, de justícia social i que tothom pugui tenir una feina i una vida respectable

Volem tornar a la societat una part del que n'obtenim ajudant les persones més fràgils i vulnerables

Hipra ha renovat la seva col·laboració amb Càritas Diocesana de Girona per participar en el programa Empreses amb Cor i amb el programa de cooperació internacional a Bolívia per facilitar l'accés a l'educació a joves amb perill d'exclusió social. A més, Hipra ha endegat enguany una iniciativa per donar suport a la tasca solidària de Càritas mitjançant la recollida de taps del seu producte Eficur. L'acció s'ha dut a terme en diferents províncies de l'Estat espanyol mitjançant dispensadors de recollida de taps d'aquest producte per a la salut animal, distribuïts en establiments especialitzats.

La recollida de taps es va ini-

ciar l'1 de maig i durarà fins al 31 de desembre. Un cop finalitzada, Hipra farà una donació a Càritas per valor del 2,5% de la venda del producte Eficur a partir dels taps recollits.

Des del departament de comunicació de l'empresa ens asseguren que la col·laboració amb Càritas es basa en la cultura de responsabilitat social corporativa de l'empresa, que aposta per la millora social, econòmica i ambiental de les persones. Hipra destina cada any a accions de bé social un 0,7% dels beneficis obtinguts en l'exercici anterior. Una part d'aquesta aportació es destina a accions endegades per la societat civil més pròxima a Hipra, mentre que una altra part va dirigida a projectes de responsabilitat social corporativa de diferents organismes, entre els quals Càritas Diocesana.

Altres empreses com l'hotel Terraza han optat per realitzar una aportació mensual que reflecteixen a la partida de responsabilitat social corporativa i també col·laboren puntualment en aquelles accions socials en què els sol·liciten.

A Comexi, que fa un parell d'anys que col·laboren amb Càritas, a banda de les aportacions anuals que realitzen i les recollides de roba, estan enllestint un projecte amb què l'empresa i els treballadors compraran roba a Càritas, roba de la llar, i posteriorment la tornaran a vendre, amb la qual cosa s'aconseguirà que Càritas disposi dels diners de la compra i s'ajudarà a mantenir llocs de treball. Intentaran que estigui en funcionament la propera primavera i volen implicar-hi altres empreses.

Des de Coffee Center, que tenen persones contractades que han arribat a través dels diferents serveis de Càritas Diocesana, asseguren que en cap moment s'han penedit de les decisions preses. "Són decisions rendibles —assegura Jordi Pou—, petites passes que no costen gaire de fer i que permeten arribar a coses importants, començant per tu mateix, per sentir que estàs fent alguna cosa que val la pena. Aquesta manera d'actuar acaba repercutint positivament en l'empresa. A banda de l'objectiu d'obtenir beneficis, una empresa té un encaix social, una responsabilitat cap a la societat que l'envolta i de la qual es nodreix."

La societat respon

Salvador García-Arbós
PERIODISTA

Tots juguem un paper a la societat i els periodistes, els mitjans de comunicació, hi tenim un paper essencial: denunciar, recordar, explicar les situacions d'exclusió social que no deixen de ser importants perquè ja no siguin novetat. Cal ser solidari sempre, no pas només quan toca. La solidaritat és un sobre esforç.

Salvador Maneu
DIRECTOR GENERAL
TÈCNIC FUNDACIÓ
PRÍNCIP DE GIRONA

Amb el seu treball i experiència Càritas ha sabut esdevenir una referència estable en un món que s'ha tornat cada vegada més inestable. Els programes d'ajuda bàsica i els educatius, d'habitatge i laborals promouen les potencialitats de moltes persones amb trajectòries francament difícils i els ofereixen noves oportunitats.

El cor dels Voluntaris de Càritas reivindicant la responsabilitat social a les escales de la Catedral i la iniciativa 'Bosses amb ànima' del grup Èxit ■ ROSSEND GRI / ARXIU DE CÀRITAS

Càtedra de Responsabilitat Social Universitària

La creació, aquest any, de la Càtedra de Responsabilitat Social Universitària (RSU) ha estat impulsada, entre altres raons, per la necessitat de Càritas de disposar d'una estructura universitària que col·labori amb l'organització d'estudis que estimulin la responsabilitat social corporativa dels empresaris del territori. Patrocinada per Càritas Diocesana de Girona i pel Banc Santander i amb la col·laboració de l'Oficina de Cooperació per al Desenvolupament de la UdG i l'Oficina Verda Udg Pla d'Ambientalització, la càtedra s'ha

posat en funcionament amb l'objectiu de promoure la recerca i la transferència de coneixement per respondre els reptes de la societat des de la responsabilitat social, econòmica i ambiental a tots els nivells: responsabilitat personal, responsabilitat corporativa i responsabilitat universitària.

En l'àmbit econòmic la Càtedra col·labora amb Càritas Diocesana de Girona per impulsar la responsabilitat corporativa de les pimes. I en els àmbits social i ambiental, les línies de recerca giren entorn del desenvolupament de competències transversals en els estudiants universitaris a través de la seva participació en projectes d'entitats socials de l'entorn i en la identificació d'espais de formació que potenciïn la responsabilitat social del professorat universitari.

Maria Rosa Terradellas exerceix com a directora de la càtedra i responsable de l'àmbit de Solidaritat; Anna Maria Geli, com a responsable de l'àmbit de Desenvolupament Sostenible, i Rodolfo de Castro Vila, com a responsable de l'àmbit de Responsabilitat Corporativa.

Càritas busca la màxima eficiència en la seva feina

Qualitat, innovació i transparència

Informe d'auditoria de comptes anuals.

A la Direcció de Càritas Diocesana de Girona.

1. Hem auditat els comptes anuals de l'Entitat Càritas Diocesana de Girona que comprenen el balanç de situació a 31 de desembre de 2012, el compte de pèrdues i guanys, l'estat de canvis en el patrimoni net, l'estat de fluxos d'efectiu i la memòria corresponents a l'exercici anual finalitzat en aquesta data. Els administradors són responsables de la formulació dels comptes anuals de l'Entitat, d'acord amb el marc normatiu d'informació financera aplicable a l'Entitat (que s'identifica en la Nota 2 de la memòria) i, en particular, amb els principis i criteris comptables que hi conté. La nostra responsabilitat és expressar una opinió sobre els comptes anuals en conjunt, basada en el treball realitzat d'acord amb la normativa reguladora de l'activitat d'auditoria de comptes vigent a Espanya, que requereix l'examen, mitjançant la realització de proves selectives, de l'evidència justificativa dels comptes anuals i l'avaluació de si la seva presentació, els principis i criteris utilitzats i les estimacions realitzades, estan d'acord amb el marc normatiu d'informació financera que resulta d'aplicació.

2. En la nostra opinió, els comptes anuals adjunts corresponents a l'exercici 2012 expressen, en tots els aspectes significatius, la imatge fidel del patrimoni i de la situació financera de Càritas Diocesana de Girona a 31 de desembre de 2012 així com dels resultats de les seves operacions i dels seus fluxos d'efectiu corresponents a l'exercici anual finalitzat en aquesta data, de conformitat amb el marc normatiu d'informació financera que resulta d'aplicació i, en particular, amb els principis i criteris comptables en ell continguts.

MRC Gaudin, S.L.P.

Miquel Roa Pujolà
Soci - auditor de comptes

Reproducció d'una auditoria externa ■ ARXIU DE CÀRITAS

EL PUNT AVUI
GIRONA

Tres elements destaquen en la gestió de Càritas en els darrers anys: la transparència, la qualitat i la innovació, tres dels valors amb què l'entitat es defineix en el pla d'acció 2014-2016. Es realitza diàriament un esforç important pel control i la transparència de les dades econòmiques. Es treballa per tenir un estricte registre de cada euro que entra a l'entitat i assegurar que té el destí indicat pel donant. I per a una major garantia de cara al donant, tot i no haver-hi cap obligació legal, s'han establert controls externs. Diu Marta Dilmé, responsable de l'àrea d'administració: "Ens sotmetem anualment a una auditoria ex-

terna de comptes de professionals independents per ser una entitat totalment fiable i confiable i garantir que la gestió està al servei de la nostra missió d'atendre els més vulnerables."

Un altre dels objectius de Càritas és que totes les àrees de treball i els programes socials es regeixin pels més moderns estàndards de qualitat, i per això s'ha adaptat a la Norma ONG Calidad, com a eina de millora contínua.

L'entitat també posa el focus en la innovació dels projectes i de l'acció social. Els caps dels programes treballen sobre la base d'una constant planificació, seguiment i avaluació de l'impacte dels projectes sobre les persones ateses, per garantir la seva efectivitat i eficiència.

La societat respon

Francesc Francisco-Busquets
Voluntari d'Empreses amb Cor/Càritas i traductor

Quan, en plena dictadura, va néixer Càritas a Girona, més d'un devia pensar que un dia deixaria de ser imprescindible perquè la democràcia reduiria la pobresa i cobriria les necessitats bàsiques de la societat. Això no és així i avui, Càritas i altres moviments socials de base són més necessaris que mai. Això vol dir que els poders públics no fan bé els deures

Maria Rosa Guixé
DIRECTORA TÈCNICA DE L'ÀREA DE BENESTAR DEL CONSELL COMARCAL DE L'ALT EMPORDÀ

"Compromís" i "rigor" són les dues paraules que més bé defineixen Càritas. Faig un balanç molt positiu de la seva actuació en aquests moments d'especial dificultat per a moltes famílies. I destaco també la vocació de servei de l'equip tècnic i la seva tasca en defensa dels drets socials de totes les persones amb independència del seu origen, país o religió.

Més de 2.000 persones fan funcionar el motor de Càritas

Voluntaris que sumen esforços

Carme Vinyoles

GIRONA

Un és d'abans de la guerra i l'altre, eixit en una democràcia ja ingressada al Mercat Comú. Entre 1933 i 1986, els seus anys de naixement, i fins ara mateix, el 2014, quan tots dos s'han trobat dins del gran equip humà de Càritas, el nostre petit món ha donat unes quantes voltes i ha ensenyat la cara d'una república, d'una dictadura, d'una pau amb vocació de llibertat i també d'una misèria, d'un temps de prosperitat i d'una nova misèria que està atacant els drets i la integritat de tantes persones al nostre entorn. I ells, Joaquim Camós i Xavi Fernández, des de la llarga i molt viscuda experiència en bé del proïsme o des de la joventut d'una consciència solidària ben afermada, cada dia posen el seu gra de sorra per donar suport a qui pateix més durament els cops d'aquesta crisi devastadora.

No estan ni se senten sols en la seva valuosa tasca: són, de fet, només dos dels 2.171 voluntaris que l'entitat computa a la diòcesi de Girona com un dels seus principals actius. Dues generacions i, entremig, unes quantes més sumant esforços per acollir i oferir perspectives i esperança als més vulnerables, juntament amb els socis i els professionals contractats, tots a l'una en el combat per la justícia social i contra l'exclusió. Una tasca certament necessària: Joaquim no s'està de dir que mai s'hauria imaginat que poguéssim tornar –en part– a aquells temps lúgubres de la postguerra, de gent abatuda i nens passant gana i a Xavi no li agrada haver de reconèixer –però és així– que encarna a la perfecció una generació

de joves amb tanta formació com dificultats per assolir un futur professional. Junts –i “amb tu millor”, com estimula el lema de Càritas– treballen per donar una altra volta al nostre petit món i transitar, si més no, el camí de la restitució de la dignitat i de la transformació de les condicions de vida.

A Joaquim Camós, el petit dels onze fills del secretari de l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor, des de ben jove net que ja li va entrar molt endins la vetlla dels prostrats, seguint aquell passatge de l'evangelí que diu: “Tenia fam i em donàreu menjar, tenia set i em donàreu beure, estava malalt i em va visitar.” Es recorda molt bé d'un home que havia agafat la tuberculosi i d'una nena a qui ajudava a respirar ventant l'aire davant seu; també dels diumenges en què anava a fer hores a les cases on hi havia necessitat, després d'oïr missa, que, això sí, el rector no en perdonava ni una. Més endavant, justament el 1960, va trobar feina a les oficines d'Agustí i Masoliver, empresa de Banyoles dedicada a la construcció d'obra civil. Aleshores va conèixer Pere Pagès, Rosa Oller i altres homes i dones que formaven part de Càritas i s'hi va vincular en una relació tan estreta que encara dura i durarà fins allà on li arribin les forces.

Se'l veu molt engrescat i ple d'energia als 81 anys. Fins fa pocs mesos ha participat en el programa del rober i encara es manté molt actiu acompanyant persones grans amb salut precària o en situació de solitud, que és el que més el motiva i hi dedica temps i bons ànims. Cada setmana passa una bona estona amb uns quants avis de Banyoles, ja sigui a la clínica, a la residència o

Cinquena trobada de voluntaris de Càritas el 8 de febrer passat i, a baix, Joaquim Camós i Xavi Fernández ■ ROSSEND GRI / MANEL LLADÓ

al propi domicili. S'emociona revivint tants moments d'intensa humanitat compartida, i també d'agraïment de familiars i conclou que, finalment, «estant a Càritas reps més que no pas dones». Se sent especialment satisfet de constatar el nombre creixent de voluntaris que proporcionen continuïtat a la tasca solidària, i encara més pel fet que la majoria siguin joves, com

ara en Xavi, que s'ha escoltat amb visible interès el seu doll incontenible de coneixements i vivències.

Xavi Fernández, nascut a Lleida i llicenciat en Història, viu a Girona des del maig del 2014, a casa d'una tia. Passa les tardes completant la seva formació i enviant currículums a tort i a dret, per treballar “del que sigui” i als matins, de dilluns a diven-

Joaquim Camós i Xavi Fernández representen diferents generacions de ciutadans compromesos amb l'acció social

dres, dedica un mínim de quatre hores a les seves activitats voluntàries a Càritas centrades en l'àrea de Comunicació. Ell parla, és natural, el nou llenguatge amb què l'entitat expressa ara mateix el seu ideari i que podríem resumir com el dret que tota persona té a la seva promoció i desenvolupament integral. També, d'estratègies educatives i d'inserció laboral i de l'eradicació de les causes que generen la pobresa. I amb molt èmfasi, es refereix a la falta de dignitat que comporta per a un ésser humà no poder aportar a la societat les seves capacitats, no sentir-se útil ni valorat. Té amics de la seva edat que s'han enfonsat psicològicament i comprèn molt bé el que deu representar trobar-se sense recursos ni coixí de suport familiar per aturar el cop. Diu que ell és a Càritas perquè Càritas hi és; vol dir, al costat de les persones, treballant per a la seva recuperació i apel·lant a la responsabilitat de diferents sectors per construir un món més solidari.

La societat respon

Pepita Perich
GERENT DEL GRUP
FUNDACIÓ RAMON
NOGUERA

Massa sovint moltes persones no ens adonem que el llindar de la pobresa el tenim de veí. Gràcies, Càritas, per ser-hi i per fer-ho visible, per la vostra esforçada i perseverant tasca, treballant per tal que tots junts avancem per fer de la nostra societat una societat que sigui més justa per a tothom. Una sincera enhorabona per l'aniversari.

Jordi Pujiula
DIRECTOR DEL CENTRE
GERIÀTRIC MARIA GAY

Els valors que transmet la nostra institució (Religioses de Sant Josep de Girona) i la de Càritas són similars. “Alleujar el dolor i sembrar la pau” no es pot dur a terme sense amor, dignitat de les persones, justícia social, solidaritat i participació, sobretot en aquests moments difícils amb una pèrdua econòmica i de valors important en la nostra societat.

Carme Borbonès. Presidenta de Càritas Catalunya.

“Un bon cristià sempre ajuda un germà vulnerable”

Pau Lanao
GIRONA

La celebració dels cinquanta anys del naixement de Càritas Diocesana de Girona ha comportat una aposta ferma per afrontar les noves situacions generades per la crisi i pel reforçament del paper del voluntariat, ja que com diu Carme Borbonès, la seva presidenta a Catalunya, “Càritas és la praxi de l'eucaristia, i això fa que el voluntariat que entén aquest missatge treballi per a l'organització”.

Vostè diu que Càritas representa abans de res complir la praxi de l'eucaristia?

I tant. Càritas no és una oenagé, sinó que és l'organització caritativa de l'Església catòlica, o sigui, és posar en pràctica la paraula de Jesucrist, i en aquest sentit Càritas sempre existirà perquè un bon cristià sempre tindrà un germà al costat que, per determinades circumstàncies, serà vulnerable. En el fons seguim les passes dels primers cristians quan van engegar les diaconies; o sigui, nosaltres intentem ajudar l'altre però sobretot acollir-lo i acompanyar-lo.

I això com es concreta?

En accions fonamentals, per exemple, ajudar a solucionar tràmits de tota mena a les persones que estan més desprotegides, i en aquest aspecte hem engegat diferents processos de mediació tant en el camp de l'habitatge com en immigració o en l'assessorament psicològic o pedagògic, i si diem que lluitem per la justícia social és perquè sabem que és complicat que l'administració pugui solucionar tots els problemes i davant d'això hi ha Càritas, que és un espai de l'Església catòlica que ajuda, acompanya, assessora i forma en aquelles mancances

Carme Borbonès, fotografiada durant una estada a Girona ■ PAU LANAO

Càritas és un espai de l'Església catòlica que acompanya i assessora en les mancances que puguin tenir les persones

que les persones puguin tenir al llarg de la vida.

Qui ho executa?

Pensem que la majoria dels nostres recursos haurien d'anar des-

tinats a les persones i és per això que creiem que si Càritas funciona és gràcies al voluntariat, una força fonamental per acompanyar totes les casuístiques que es presentin i donar respostes a cada una, ja que el màxim de recursos que tenim haurien d'anar destinats a les persones. El voluntariat és la força fonamental de Càritas. Entre la gent que ens ajuda hi ha metges, advocats, professors, treballadors de tota mena disposats a posar el seu gra de sorra. Estem en un moment complicat en què la virulència de la crisi ha creat nous reptes, ens ha obligat a desenvolupar altres programes i això ha fet que l'entitat hagi hagut de llo-

gar nous professionals que ajudin a donar resposta a totes les propostes.

Després de cinquanta anys les Càritas Diocesanes han canviat el seu rol en la societat?

L'essència de Càritas és la parròquia i això vol dir que són molt autònomes. Avui, però, i davant la necessitat de donar respostes a problemes estructurals i globals, vam ser els primers de denunciar la crisi de l'habitatge, Càritas Diocesana treballa per donar servei a totes les parròquies. És un servei que s'estructura sobre tres comissions principals, la d'immigració, la d'integració laboral i la de formació del voluntariat.

AGENDA D'ACTES

OCTUBRE Dies 3 i 4

JORNADES DE TROBADA I FORMACIÓ DE CÀRITAS CATALUNYA.
Palau de Congressos de Girona

Dia 17

DESFILADA DE MODA AMB ROBA DE SEGONA MÀ.
Amb la col·laboració de Roba Amiga. Coma-Cros de Salt

Dia 19

36a CURSA DEL CARRER NOU: CORRE! ATURA LA POBRESA!
www.caritasgirona.cat

Del 29/10 AL 2/11

FIRES AMB COR.
Presentació del llibre de receptes culinàries, econòmiques i saludables.
Palau de Fires de Girona

NOVEMBRE

Dia 14

PRESENTACIÓ DE LA CÀTEDRA DE RESPONSABILITAT SOCIAL.
Amb la presència de Federico Mayor Zaragoza

Dia 27

FLASHMOB PER UN HABITATGE Digne i ADEQUAT.
Dins la campanya 'Cap persona sense llar'.

DESEMBRE

DRETS HUMANS, TOTS, PER TOT HOM I A TOT ARREU.
Presentació de la campanya de Nadal

MAIG

CLOENDA ANIVERSARI CÀRITAS DIOCESANA DE GIRONA

La societat opina

Frederic Gómez
PRESIDENT DEL BANC DELS ALIMENTS DE LES COMARQUES DE GIRONA

La meua felicitació a Càritas pels seus 50 anys, juntament amb la meua admiració per la gran tasca que realitza distribuint aliments als que més ho necessiten. Des de l'entitat que represento dono testimoni que més del 70% dels aliments que reparteix anualment el Banc dels Aliments a Girona, ho fa a través de les Càritas de la província.

L'equip d'Emprenedoria Social de la Fundació La Caixa

Entre les transformacions socials dels darrers anys, Càritas ha demostrat que es poden fer empreses compatibles amb els formats més tradicionals d'atenció als necessitats, i viables. Formar, socialitzar, apoderar... genera autonomia; són accions que es possibiliten amb la creació de llocs de treball i això ho aconsegueix l'empresa social. Càritas ha apostat per la cultura del 'co': és important l'abordatge integral d'un problema amb la col·laboració de tercers.

Gràcies

per fer-ho possible!

